

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily in the United States.
Issued every day except Sundays and Holidays.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 82. — ŠTEV. 82.

NEW YORK, SATURDAY, APRIL 6, 1912. — SOBOTA, 6. MAL. TRAVNA, 1912.

VOLUME XX. — LETNIK XX.

Amerikanski premogarji hočejo pripoznanje unije.

Položaj v preplavljenih krajih vedno opasnejši.

To je cilj premogarskih zvez v okraju Scranton, Pa. — O tem vladu povsod enako mnenje.

DELAVCI SOLIDARNI.

V okraju trdega premoga se niti ne zmenijo za ponudbe, preizcene jim pod roko.

Phila, Pa., 5. aprila. — V Seran ton so danes objavili, da se odpo vedo premogarji takozvani Check of zahtevi, ako pripoznajo lastniki rovov unijo v tem zmislu, da smejo biti zaposleni v rovih samo člani unije. Kakor se čuje, je polovica lokalnih zvez v Scranton-Wilkesbarre okraju že sprejela rezolucije, ki zahtevajo pripoznanje unije. Vse druge bodo sledile temu vzgledu, predno se začne prihodnji teden v Philadelphia konferenci. Pri zahtevi za pripoznanje U. M. W. unije se ne gre samo za to, da bi imela premogarska zveza korist od tega, ampak da imajo vsi delavci pristopiti k uniji. V raznih delih okrajev trdega premoga vladu tozadenvno enako mnenje.

Wilkesbarre, Pa., 5. aprila. — Premogarji trdega premoga do doliblo pod roko že več ponudb od lastnikov rovov, toda vse so odklonili. Kakor so izjavili, o kakšnem sporazumu ne more biti prej govorova, dokler ne bodo dovoljene vse zahteve delavcev.

Gouverner Tener iz Pennsylvania pride v torek sam. Obisku pripisuje precej važnosti.

Po vsem okraju trdega premoga so razpostavili delave straže, da odvračajo od dela one, ki bi se mogoče hoteli izneveriti štrajku. Po znanimanjih sodeč, so pripravljeni lastniki rovov ugoditi zahtevam delavcev, o pripoznanju unije pa nočejo doslej še nič slišati.

Gorkoto in svetlobo bodo prodali v steklenicah.

Washington, D. C., 5. aprila. — Vladni kemik dr. Walker A. Snelling je napravil neko iznajdbo, ki omogočuje naravne pline izpremeniti v tekočino in jih poten napolniti steklenice. Po tem načinu bi bilo mogoče prodajati svetlobe in gorkoto v steklenicah kakor pivo, vino ali mleko. Iznajdba je vsekakor velike važnosti. Dr. Snelling razstavlja svoj urad v Pittsburghu s tekočim plinom, nahajajočim se v debeli steklenki.

Povišanje plač premogarjem v Colorado.

Denver, Colo., 5. aprila. — Lastniki rovov v južnem delu države so naznani danes, da dovolijo premogarskim delavcem 10odstotno povišanje plač. 12.00 delavcev dobi sedaj višje plače, toda premog se podraži.

Denarje v staro domovino pošljamo:

za \$ 10.35	50 kron.
za 20.50	100 kron.
za 41.00	200 kron.
za 102.50	500 kron.
za 204.50	1000 kron.
za 1020.00	5000 kron.

Poštarna je všteta pri teh sročah. Doma se nekazane svote po polnom izplačajo brez vinarja odbitka.

Naše denarne pošljitative izplačuje c. kr. poštni hranilni urad v 11 do 12 dneh.

Denarje nam poslati je najpričneje do \$50.00 v gotovini v priporočenem ali registriranem pišmu, večje zneske po Domestic Postal Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKSER
82 Cortlandt St., New York, N. Y.
6104 St. Clair Ave., N. E.
Cleveland, Ohio.

Položaj v preplavljenih krajih vedno opasnejši.

Predsedniška kampanja, Roosevelt na potovanju.

Veliki nasipi zapadno od Hickam, Ky. so se udali vodnemu pritisku. Cel okraj pod vodo.

18 ŽRTEV.

Po poplavi ob reki Mississippi na pravljena škoda sega v milijone. — Lakota grozi.

Pobrežje v dolini Mississippi se je včeraj razširilo in podaljšalo. Veliki nasipi zapadno od Hickman, Ky., ki so čevali Reelfoot Lake okraj, so se včeraj popoldne podali, in batí se je, da je preplavila voda kakih 150,000 kvadratnih milij zemlje. Pokrajina je primeroma dobro obljudena, tako da je pričakovati človeški žrtev: sigurno je že sedaj, da povzroči nova poplava mnogo naloge in škode. Reka Mississippi še vedno narašča; včeraj zvečer je delalo na stotine mož in žensk, da utrdijo slabu mesto na nasipih. Ker reka v Cairo, Ill. še vedno raste, je položaj celo kritičen, posebno v doljenem rečnem okraju.

Vsega skupaj so zahtevali sedaj poplavite 18 žrtev. Neka pet oseb broječe rodbina je utonila blizu Bird's Point, Mo., kakor tudi dva farmerja iz onega kraja ter nek mož iz vzhodnega Kentucky.

Na predlog senatorja Cullona je dovolil včeraj zvezni senat \$10.000 za utrijetje nasipov v Mt. City, Ill.

Največja nevarnost predora nasipa je med Columbus, Ky. in Helena, Ark. Napravljeno škodo na lastnini so precenili včeraj zvečer na \$1.500.000. Rešilna dela dobro napredujejo. V Hickman, Ky. biva 3000 oseb pod šotori, katere je dala zvezna in državna vlada na razpolago. Tudi živila dohvaljajo tako da prebivalstvo ne občuti prehudo lakote.

SLOVENESKE VESTI.

V Claridge, Pa., je umoril Slovenc Jožef Erjavec rojaka Matija Petek. — Veselica društva sv. Jožefa v New Yorku.

Iz Claridge, Pa. nam povračajo o strašnem umoru, pri katerem sta prizadeta Slovenec. Dne 1. aprila zvečer sta šla Jožef Lovrin in Matija Petek skupaj proti domu. Blizu doma skoči naenkrat pred njim s sekiro Jožef Erjavec, ki je začel sekati po Matiju Petku. Napadeni je zadobil tako hude poškodbe, da je na mestu izdihnihnil. Kakor se čuje, je hodil napadale že dalj časa čakat svojo žrtev.

Jožef Erjave je sedaj pod ključem; umor je že priznal. Svoji žrtvi je glavo tako razsekal, da umorjenega Petka ni mogoče spoznati. Takšni slučaji so med našimi rojaki redki, a zato tem žalostnejši!

Društvo sv. Jožefa štev. 57, K. S. K. J. nas obvešča, da prirede prihodnjo soboto, dne 13. t. m. svojo enaisto letno veselico v dvorani Military Hall, vogul Scholes & Leonard St., v Brooklynu, N. Y. Na zabavo so vabljeni vsi rojaki in rojakinje iz Greater New Yorka. Torej na svidenje prihodnjo soboto na veselicu!

Predsednik Taft hrani.

Predsednik Taft je postal kongres poslanec z načrtom, kako more prihraniti vlada na leto 10 milijonov dolarjev.

Razstrelba.

V tovarni za led v Wilmington, Del., se je razstrelil včeraj parni kotel, pri čemur je bil nek delavec usmrten, več drugih oseb pa je bilo ranjenih.

Štrajkarski izgredi v Garfield in Passaic.

V državi Pennsylvania ne obišče mest, nahajajočih se v okrajih trdega premoga.

RADI STRAJKA.

Samo v Martinsburg, W. Va. je imel Roosevelt daljši govor. — Načrt za prihodnje dni.

Washington, D. C., 5. aprila. — Col. Roosevelt pri povratku ne obišče mest, nahajajočih se v okrajih trdega premoga, to pa vsled tega, ker so, kakor znano, tamoznjeni delavci ostavili delo. V torek se ustavi v Pittsburghu, kadar se poda sredo zjutraj skozi državo, via Harrisburg in Philadelphia. Medpotoma se bode večkrat vstavili in zvečer govorji v Philadelphia.

Cumberland, Md., 5. aprila. — Rooseveltov vlak je moral čakati danes takoj dve uri. Proga je bila namreč poškodovana.

Pittsburg, Pa., 5. aprila. — Na poti v Chicago je prisel Rooseveltov vlak danes semkaj s zamudo 1 in pol ure. Roosevelt je imel danes samo en velik govor, in sicer v Martinsburg, W. Va. Jutri govor v Rockford, Freeport in Springfield, ter se nekaj drugih mestih, kjer se ustavi vlak. V nedeljo ostane v Springfieldu. V ponedeljek govor v Clinton, Desatur, Monticello, Champaign in Danville.

Ženske volilne uradnice.

Chicago, Ill., 5. aprila. — Pri prihodnji torek vrščili se državnih primarnih volitvah bodo opravljale službo na voliščih sufragete kot paznice. V prvih dneh tedaj nastopile ženske v državi Illinois kot volilne uradnice.

Diaz se vrne v Mehiko.

V Madridu je izrazil prognani mehiški predsednik Porfirio Diaz upanje, da pride kmalu zoper v Mehiko na obisk.

A. Pratt, je zdobil vanj vržen kamen.

Nek deputat šerif, po imenu H. Gagan, je bil ranjen, ko mu je priletel kamen v obraz. Vsega skupaj je bilo artovanih 5 oseb.

Nekemu drugemu deputatu šerifu je skočil na nos. Glavo in zgorenji del telesa je vrglo četrt milje daleč. Nek drug delavec je zadobil težke poškodbe.

Strašna razstrelba.

Newcastle, Pa., 5. aprila. — Pri eksploziji v Burtonovi tovarni za smodnik je raztrgalo nekoga neznanega moža na kose. Glavo in zgorenji del telesa je vrglo četrt milje daleč. Nek drug delavec je zadobil težke poškodbe.

DIKTOGRAF KOT PRIČA.

Oblasti so nabrale mnogo obtežilnega gradiva proti odličnim članom A. F. of L.

Istočasno s povratkom Waltera Drewa, tajnika Erectors' Association, je prisel poročilo, da so dobili vladni odvetnik proti nekemu odličnemu unijanskemu uradniku mnogo obtežilnega gradiva, in sicer v zvezi z McNamarovimi zločini. Drew je izjavil, da man o tem ni niti znanega, pristavljal pa je, da bode igral diktograf pri postopanju proti Clarenceu Darrou, odvetniku bratov McNamara, najbrže glavno ulogo.

Podzemski reka.

V Buffalo, N. Y., so naleteli 65 cevljev globoko pod zemljo na reko. Gotovo je odtok Erie jezer.

Delavci odgonskim potom pregnani iz San Diego.

Denver, Colo., 5. aprila. — Prva razsodba ženske sodnice je bila pritožnim potom predložena vrvhovnemu sodišču države Colorado. Mrs. L. B. Tague, county sodnica Eagle county, je naložila Muller Mercantile Co. denaro globo v znesku \$200, če da je prodajala omenjena družba likerje v "suhih" okrajih. Družba se je proti razsodbi pritožila.

Dug, 5. aprila. — Navidej je na Hrvaskem vse mirno. Kakor se pa čuje, bodo ogroženi Hrvati naredili splošen bojkot vsem, kar je ogrskega. Tudi v družbeni oziru se hočejo popolnoma ločiti od Ogrov.

Vzklik proti razsodbi ženske sodnice.

Zagreb, 5. aprila. — Navidej je na Hrvaskem vse mirno. Kakor se pa čuje, bodo ogroženi Hrvati naredili splošen bojkot vsem, kar je ogrskega. Tudi v družbeni oziru se hočejo popolnoma ločiti od Ogrov.

Obstaja razsodba ženske sodnice.

Youngstown, O., 5. aprila. — Tovarna za smodnik Burton Powder Works pri Quakertown, Pa., je zletela v zrak. Razstrelba je usmrtila dva moža, Andreja Kurčiča in Mike Morris, tretjega pa je ranila. Nekega neznanega moža, katerega so videli pred razstrelbo v bližini tovarne, pogrešajo. V okolišu dveh milij so razbiti vse šipe.

Otok najden.

Tri tedne staro deklico so našli včeraj na nekem praznem stavbinskem prostoru na St. Johns Place in Utica Ave. v Brooklynu. njihovo deželo.

Cena vožnja.

Parniki od Austro-Amerikana proge:

"LAURA" odpluje dne 10. aprila 1912

do Trsta in Reke \$35.00

do Ljubljane 35.60

do Zagreba 36.20

Vožnje listke je dobiti pri FR. SAKSER, 82 Cortlandt Street, New York.

Foto by American Press Association.

Frank Saksen

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

6104 St. Clair Ave., N. E.

Cleveland, Ohio.

Udani prijatelji.

Stara povodna podgana je pomilila nekega jutro svojo glavo iz luknje. Svetle oble oči je imela in sive ščetinaste brke in njen život je bil kakor kos črne edeice. Male goske so plavale po ribniku, kakor zolti kanarčki, in njih mati, cisto bela, z žarko rdečimi nogami, jih je učila, kako je stati z glavo navzdol.

Nikoli vas ne spremo v boljšo družbo, če se ne navadite stati na glavi, — jim je dejala. In od časa do časa jih je pokazala, kako gre najlažje. Ampak male goske niso pazile. Tako mlade so bile, da še niso umeli prednosti, ki jih daje dobra družba.

Nepošlušni otroci, — je vzklilka stara povodna podgana, — vredni so, da se utope!

Nikakor ne, — je odgovorila gos. — Vsak začetek je težak in potrežljivosti starisev ne sme biti meja.

Ah, roditeljskih čuvstev ne poznam, — je dejala povodna podgana, — rodbinski človek nisem. Omožena nisem bila nikoli in tudi veselja nimam za to. Ljubezen je po svoje čisto čedna reč, ampak prijateljstvo je vse kaj višjega. Na svetu ne poznam nič žlahtnejšega in redkejšega od udanega prijateljstva.

A kako, povejte mi, si predstavljate dolžnosti prijateljstva? — je vprašala zeleni konopljenka ki je sedela na bližnji vrbi in poslušala ta razgovor.

To bi tudi jaz rada vedela, — je dejala gos. In plavala je do konec ribnika in se postavila na glavo, da da otrokom dober zgled.

Kakšno nespatno vprašanje! — je vzklilka stara povodna podgana. — Od svojega udanega prijatelja zahtevam, da mi je udan, to je pač naravno.

A kako mu vračate udanost? — je dejala ptica, se vzpel na srebrno vejico in fotofata s svojimi krlej.

Ne razumem vas! — je odgovorila povodna podgana.

Dajte, da vam povem o tem malo zgodbo, — je dejala konopljenka.

Ali se zgodba mene tiče, — je vprašala povodna podgana, — potem rada poslušam, zakaj poenja mi je močno pri sreu.

Lahko vzamete jo tudi nase, — je dejala konopljenka. Zletel je navzol, spustila se na breg in pripovedovala zgodbo o udanem prijatelju:

Enkrat je živel, — je začela konopljenka, — imenit fant, Ivanek, po imenu.

Ali je bil znatenit človek? — je vprašala povodna podgana.

Ne, — je odgovorila konopljenka. — Zdi se mi, da ni bil posebno znamenit, izvzemski njegovog dobre srce in okroglo, zabavno, veselo obličje. Živel je sam zase v svoji bajti in ves dan je delal na svojem vrtu. V vsej okolici ni bilo lepšega vrtu. Nageljni so rasil v njem in lejkovito plešeč v Marijini laski. Rdeči rože so vitezete v njem in llasti žefran in zlate, škrlatne in bele vijolice; zvončki in kreša, majoranček in timjan, trobentice in lilije in narcisi so poganjali in vetrili po vrsti, kakor so velej meseci, in cestvile je nadomestila evetlico, in zmeni so bili tam lepe reči za okon prijetne vonjave.

Ivanek je imel celo kopo prijateljev, ampak najboljši je bil debeli mlinar Andrej. Bogati mlinar je bil Ivaneku tako udan, da ni mogel nikoli mimo vrta, ne da bi se bil vzel čez ograjo in si načrpal velik šopek ali pa pest dehetič zelišč, ali pa si napolnil žepe s sličnimi ali češnjami, kadar je sadje dozorelo.

Resničnim prijateljem mora biti vse skupno, je govoril mlinar. In malii Ivanek se je nasmehnil in pomagal z glavo, pa je bil ponosen da ima prijatelja tako plemenitih misli.

Seveda so se časih sosedje zelo čudili, da bogati mlinar ni nikoli obdaril Ivaneka, dasi je imel v mlinu na stotine vreč moke in šest krav in celo čredo ovac; ampak Ivanek se ni menil za takе reči in nič mu ni delalo večjega veselja, kakor da je poslušal mlinarja ki je pripovedoval čudezne reči o nesobičnosti resničnega prijateljstva.

Tako je delal mali Ivanek na svojem vrtu. Pomlad, poleti in jeseni je bil presrečen, ampak ko se je oglašila zima, pa ni bilo ne sade, ne cvetja za na trgu, je trpel glad, in je moral pogosto v postelj brez grizljaja, če odstreljeno nekaj suhih hrušk v trdih orehov.

Vrhudo tega je bil pozimi vedno čisto sam, zakaj mlinar ga ni obiskal nikoli.

Samokolnico si kupil zopet?

Ne kaže mi obiskavati Ivaneka sedaj v snegu, je govoril mlinar svoji ženi. Ce imajo ljudje skrbi, je najboljše da jih pusti same in da jih ne motiš z obiski. Tako je moje naziranje prijateljstvu in mislim, da imam prav. Raje počakam pomlad in potem ga obiščem pa mi bo lahko dal veliko košaro trobentice, sebi na veliko veselje.

Zimerom misliš le na druge, je odgovorila mlinarjeva žena, ki je sedela v naslonjaku poleg ognjišča; le na druge. Z užitkom posluša človek tvoje besede o prijateljstvu. Uverjena sem, da župnik ne zna tako lepih besedi, če tudi stanuje v trinadstropni hiši in ima zlat prstan na mezincu.

Povabimo Ivaneka k nam nam, se da oglašil najmlajši sin mlinajrej. Ce je ubogi Ivanek v bedi, mu odstopim polovico svoje juhe in mu pokažem svoje bele kuneke.

Bedak, je vzklilki mlinar. Pa prav res ne vem, čemu te pošiljam v šolo. Prav nisem se nisi navadil tam. Ce bi mali Ivanek prišel k nam, pa bi videl toplo ognjišče, pa naš okusni obed in naš veliki sod rdečega vina, bi ga lahko premotila zavist, in zavist je strašna reč, ki prav lahko pogubi značaj. Za nobeno eno nečem, da bi se zaradi mene pokvaril Ivanekov znacaj. Najboljši njegov prijatelj sem in bom vedno skrbel in čuval da ga ne premoti izkušnjava. Poleg tega bi me utegnil Ivanek, če bi nas obiskal, prosiši moke na posodo, tega pa ne maram. Zakaj moka in prijateljstvo sta dve reči, in ni jih mešati. Dve različni besedi in pomenjate dve različni reči. To je vsakemu jasno.

Dobro, je vzklilki Ivanek in tekel v bajto in privilek svojo desko.

Velika deska ni, je dejal mlinar ogledujčjo, in močno se bojim, da ti ostane malo za popravilo samokolnico, če zamašim z njo svojo streho. Ampak krvda njo moja. In ker sem ti podaril samokolnico, mi gotovo daš nekaj evertja. Tu je košara; prosim, načni mi ga prenesi v bajto.

Napohnim naj jo, je vprašal mlinar Ivanek in gledal plašno, zakaj vedel je, da mu nič evertja ne ostane za trg če napolni košaro; in svoje srebrne gumbe bi bil venadar dobil nazaj.

Oh, je dejala konopljenka, — to je tečaj, — je dejala ptica, se vzpel na srebrno vejico in fotofata s svojimi krlej.

Mnogo ljudi je, ki delajo dobro, je odgovoril mlinar: ampak malo jih je ki dobro govorje. To kaže dovolj jasno, da je govorjenje mnogo težje in tudi mnogo važnejše. In strogo je pogledal čez zmoč na svojega malega sinka, ki ga je bilo tako sram, da je globoko povesil svojo glavico, da je zaredil in so mu kanile debele solze v njegov čaj. Tako mlad je bil, da mu ne smete zameriti.

Ali je zgodbe konec? — je dejala povodna podgana.

Kaj še, — je odgovorila konopljenka, — to je šele začetek.

Potem ste daleč zaostali za časom, — je dejala povodna podgana. — Vsak pošten pripovednik naših dni začenja s koncem, se potem vrne k začetku in konča s sredino. Taka je nova metoda. Nedavno je šel kritik z mladim človekom okoli ribnika, pa sem vse to slišala. Govoril je o nekem predmetu na dolgo in široko in uverjena sem, da ima mož prav, zakaj modre naočnice je imel in plešo na glavi, in kadar je mladenič kaj pripomnil, je odgovarjal: Eja! Ampak, nadaljujte, prosim svojo povest. Mlinar se mi je že močno zavedel, da v meni je vse polno lepih čuvstev in zato sva si simpatična.

Dragi prijatelj, najboljši prijatelj, je vzklilki mali Ivanek, z veseljem ti dam vse svoje rože z vrtu. Mnogo več mi je do twojega dobrega menanja nego do vseh srebrnih gumbrov sveta.

Odhitel je in potrgal vse svoje leje glejčice in napolnil z njimi mlinarjevo košaro.

Na zdravje, Ivanek, je dejal mlinar in se namenil domov, z desko na ramu in s polno košaro v rokah.

Na zdravje, je dejal Ivanek in samozadovoljno kopal naprej, zakaj vesel se je svoje samokolnico.

Dragi prijatelj, najboljši prijatelj, je vzklilki mali Ivanek, z veseljem ti dam vse svoje rože z vrtu. Mnogo več mi je do twojega dobrega menanja nego do vseh srebrnih gumbrov sveta.

Na zdravje, Ivanek, je dejal mlinar in se namenil domov, z desko na ramu in s polno košaro v rokah.

Na zdravje, je dejal Ivanek in samozadovoljno kopal naprej, zakaj vesel se je svoje samokolnico.

Dragi prijatelj, najboljši prijatelj, je vzklilki mali Ivanek, z veseljem ti dam vse svoje rože z vrtu. Mnogo več mi je do twojega dobrega menanja nego do vseh srebrnih gumbrov sveta.

Na zdravje, Ivanek, je dejal mlinar in se namenil domov, z desko na ramu in s polno košaro v rokah.

Na zdravje, je dejal Ivanek in samozadovoljno kopal naprej, zakaj vesel se je svoje samokolnico.

Dragi prijatelj, najboljši prijatelj, je vzklilki mali Ivanek, z veseljem ti dam vse svoje rože z vrtu. Mnogo več mi je do twojega dobrega menanja nego do vseh srebrnih gumbrov sveta.

Na zdravje, Ivanek, je dejal mlinar in se namenil domov, z desko na ramu in s polno košaro v rokah.

Na zdravje, je dejal Ivanek in samozadovoljno kopal naprej, zakaj vesel se je svoje samokolnico.

Dragi prijatelj, najboljši prijatelj, je vzklilki mali Ivanek, z veseljem ti dam vse svoje rože z vrtu. Mnogo več mi je do twojega dobrega menanja nego do vseh srebrnih gumbrov sveta.

Na zdravje, Ivanek, je dejal mlinar in se namenil domov, z desko na ramu in s polno košaro v rokah.

Na zdravje, je dejal Ivanek in samozadovoljno kopal naprej, zakaj vesel se je svoje samokolnico.

Dragi prijatelj, najboljši prijatelj, je vzklilki mali Ivanek, z veseljem ti dam vse svoje rože z vrtu. Mnogo več mi je do twojega dobrega menanja nego do vseh srebrnih gumbrov sveta.

Na zdravje, Ivanek, je dejal mlinar in se namenil domov, z desko na ramu in s polno košaro v rokah.

Na zdravje, je dejal Ivanek in samozadovoljno kopal naprej, zakaj vesel se je svoje samokolnico.

Na zdravje, Ivanek, je dejal mlinar in se namenil domov, z desko na ramu in s polno košaro v rokah.

Na zdravje, je dejal Ivanek in samozadovoljno kopal naprej, zakaj vesel se je svoje samokolnico.

Na zdravje, Ivanek, je dejal mlinar in se namenil domov, z desko na ramu in s polno košaro v rokah.

Na zdravje, je dejal Ivanek in samozadovoljno kopal naprej, zakaj vesel se je svoje samokolnico.

Na zdravje, Ivanek, je dejal mlinar in se namenil domov, z desko na ramu in s polno košaro v rokah.

Na zdravje, je dejal Ivanek in samozadovoljno kopal naprej, zakaj vesel se je svoje samokolnico.

Na zdravje, Ivanek, je dejal mlinar in se namenil domov, z desko na ramu in s polno košaro v rokah.

Na zdravje, je dejal Ivanek in samozadovoljno kopal naprej, zakaj vesel se je svoje samokolnico.

Na zdravje, Ivanek, je dejal mlinar in se namenil domov, z desko na ramu in s polno košaro v rokah.

Na zdravje, je dejal Ivanek in samozadovoljno kopal naprej, zakaj vesel se je svoje samokolnico.

Na zdravje, Ivanek, je dejal mlinar in se namenil domov, z desko na ramu in s polno košaro v rokah.

Na zdravje, je dejal Ivanek in samozadovoljno kopal naprej, zakaj vesel se je svoje samokolnico.

Na zdravje, Ivanek, je dejal mlinar in se namenil domov, z desko na ramu in s polno košaro v rokah.

Na zdravje, je dejal Ivanek in samozadovoljno kopal naprej, zakaj vesel se je svoje samokolnico.

Na zdravje, Ivanek, je dejal mlinar in se namenil domov, z desko na ramu in s polno košaro v rokah.

Na zdravje, je dejal Ivanek in samozadovoljno kopal naprej, zakaj vesel se je svoje samokolnico.

Na zdravje, Ivanek, je dejal mlinar in se namenil domov, z desko na ramu in s polno košaro v rokah.

Na zdravje, je dejal Ivanek in samozadovoljno kopal naprej, zakaj vesel se je svoje samokolnico.

Na zdravje, Ivanek, je dejal mlinar in se namenil domov, z desko na ramu in s polno košaro v rokah.

Na zdravje, je dejal Ivanek in samozadovoljno kopal naprej, zakaj vesel se je svoje samokolnico.

Na zdravje, Ivanek, je dejal mlinar in se namenil domov, z desko na ramu in s polno košaro v rokah.

Na zdravje, je dejal Ivanek in samozadovoljno kopal naprej, zakaj vesel se je svoje samokolnico.

Na zdravje, Ivanek, je dejal mlinar in se namenil domov, z desko na ramu in s polno košaro v rokah.

Na zdravje, je dejal Ivanek in samozadovoljno kopal naprej, zakaj vesel se je svoje samokolnico.

Na zdravje, Ivanek, je dejal mlinar in se namenil domov, z desko na ramu in s polno košaro v rokah.

Na zdravje, je dejal Ivanek in samozadovoljno kopal naprej, zakaj vesel se je svoje samokolnico.

Na zdravje, Ivanek, je dejal mlinar in se namenil domov, z desko na ramu in s polno košaro v rokah.

Na zdravje, je dejal Ivanek in samozadovoljno kopal naprej, zakaj vesel se je svoje samokolnico.

Na zdravje, Ivanek, je dejal mlinar in se namenil domov, z desko na ramu in s polno košaro v rokah.

Oevirki Diane.

—
Spisal Rado Murnik.
—

Pred petimi leti je zakupila deuterica požrtvovalnih nedeljskih lovev lovišče v Zali skali, das tam ni prav nobene divjačine. Ob enem so si osnovali svoje glasilo. Njih "Oevirki Diane" izhajajo po enkrat na leto v sto izvodih. Ureduje jih sam Bibolaz, dnevi načelnik idealne nedeljske bratovščine.

Moj ljubezni prijatelj doktor Kliksee, ki se nikdar ne laže, tako tudi je strasten nedeljski lovec, mi je poslal najnovejši letnik "Oevirkov". Da se seznanjam z njimi tudi širji krog, naj povedam kratek posnetek njih bogate vsebine.

Brakada na veverice. — Preteteli mesec se je pritepla v zaloško lovišče jako divja veverica. Prejkone se je priklatila iz hrvatskih pragozdov. Tako nam je zakipela lovška kri in prvo nedeljo smo priredili veliko brakado. Postreljali smo na njo vse patrone. Kdo bi si mislil, da ima takratovo trdno življeno! Vendari jo bili lahko dobili, ako ne bi bila odšla precej v začetku brakade polovica lovev v bližino goštne. Tam so se krepčali, prebrali dnevnike in priredili brakado na zalo natakarico Filipino. Ta gospoda žalibog ne pozna nobene discipline! Njih razgetanje in Filipinino eviljenje je preplasti veverico, vendar se je posrečilo. Pipopuhu, da jo je vsaj foto grafiral, preden nam je ušla! Njena slika visi v našem društvem lokalnu pri Kašolizniku, ki toči izborno vino. Kdor misli, da hvalim njegovo krčmo za to, da bi dobil tak liter vina zastonj, je velik falot! — Zagagogo!

Iz nedeljske malhe. — Prijetne sanje. Ponoči po sv. Jožefu se mi je sanjalo, da sem ustrelil prekrasnega zajca. Notabene, zaje ni bil prvezan! Lovski na zdar! (O sv. Jožefu ne smete streljati zajcev, tudi v sanjah ne, ker imajo tedaj dolgouhi že lovopust. Počakajte do 1. septembra! Želim, da vam ostanata lovska patro na Diana in Hubertus naklonjena tudi po dnem, ne pa samo v sanjah. Uredništvo Oevirkov.)

Zverine na Kranjskem. — Mešeca julija pride v Ljubljano veliki menežarija divjih levov, tigrov, medvedov, volkov, leoparov, hijen in take zverjadi. Zadnji dan bodo znižane cene. Na to opozarjam vse preljube tovarische. Naj ne zamudi noben pravi nedeljski lovec te ugodne prilike ter naj si natančno ogleda vse te zverine, ki so dandanes tako redke na Kranjskem. Zatorej pozor! Zadnji dan vsi v menežarijo! — Biloban, načelnik.

Sraka mlade je imela. — Zoper morem poročati veselo novico za vso preljubljeno malho! V Prazenem gozdu blizu Zale skale se je naselila krasna sraka, se veselo omotačila, gnezdzila in izvalila več zdravih mladičev. Marijivo in oprozno smo pozavovali vsake dan šege in navade tega lepega ptička. Že smo se veselili, da bomo mogli prideriti na nje lov kakor na kljunace, toda prekmalu se je sknjala starca sraka z mladiči vred. Komaj so bili godni, že se jo odkulili, ne da bi rekli ne bes, ne mev. Morda se vrnejo prihodno leto! Na veseli svidenje pri Filipini! — Hahatin.

Odstrel divjačine v zaloškem lovišču. — Lani so ustrelili tukajšnji nedeljski loveci: pet vrabev, dva srakoperja, dve podgani, tri miši in enega močera — summa summarum zatočaj tri kose divjačine več kakor predlanskim. Le tako naprej! Čestitamo prisrčno! — Migomig.

Iz nedeljske mreže. — Težka riba. Pet kilogramov težko ščenč (Esox lucius L.) so lani med šmarinimi mašami pojedli vrli članici Nedeljske bratovščine, ki je zakupila tudi ribolov v Blatnici. Vsem je tako ugajala velika riba, pa tudi Kažoliznikov ciček. Ribbo so kupili prav po ceni v Ljubljani, pa ne na rihjem trgu, marveč v kontraband od babmice, ki jo je ponujala od praga do praga. Siti so bili še drugi dan. S povodnim pozdravom Vaš udani Migomig.

Nenavadna ribiška potrebitnost in vztrajnost. — Načelničenje nedeljski loveci: pet vrabev, dva srakoperja, dve podgani, tri miši in enega močera — summa summarum zatočaj tri kose divjačine več kakor predlanskim. Le tako naprej! Čestitamo prisrčno! — Migomig.

Odgovor: Nesramnež! Na takih hudovalenih zafrazenih ne moremo odgovarjati; to nam branita naši zdravi ponos in prava pamet. Pač pa vas prosimo, da nas pustite s svojimi oslarijami pri miru in da rigate le tam, koder vas nihče ne sliši, sicer se bomo morali videti pri Filipili sodne dvorane.

Vprašanje: Kaj naj si mislim, kadar ne zadenem divjačine?

Odgovor: Preljubi prijatelj v Kristusu, ako tega ne veste sami, van ne moremo pomagati. Sploh pa mislimo, da ni treba nič premisljati. Najbolje je, da se vdaste v svojo srečo in hitro sprožite še drugega petelina, ali pa nabijete puško iznova. Upamo, da nas ne nameravate zafravati, kakor zgoraj ožigosani nagajivec. Čudni biseri so med nedeljskimi loveci.

nek tele predmete: pomečkan cilinder starega kopita; pošvedrano copato, ki je gotovo videla že bolje dni; razcefrano žensko ruto, ki tudi kmalu ne bo za nobeno rabo več; obezo za brke. Kdor pogreša katero omenjenih toaletnih stvari, naj se oglasti nemudoma v našem uredništvu pri Kašolizniku, kjer so deponirano te reči. Ako pomislimo, da se vrača g. Bibolaz navzlie vsej svoji temeljiti teoretični izobraženosti vedno le prazen domov: ako pomislimo, da ne odneha, ako tudi vidi, da se ne izplača ribariti po Blatnici — moramo dičnemu ribiču iz vsega srca čestitati, da ga je obdarila priroda s tako vzorno vztrojnostjo! Upamo, da vjame neustrašeni g. Bibolaz prav kmam pravo ribo ali pa vsaj žabo! Ribiški na zdar! — Plešoprask, upok, profesor.

Velikanski sušec ali sulač (Salmo Hucho L., der Huchen oder Rotfisch) je mesec januarja razburjal Nedeljske bratovščine ribiški kri! Dolgo so ga lovili trakerji in mrežarji zastonj. Ko so ga prve vjeli, so večaki dognali nepotitno, da vjeti sušec ali sulač ni nobena riba, ampak lesen kol. Bil je sulen jako podoben. Tehtal je dvajset kilogramov. — Škoda! Upamo, da bo poslej sv. Peter, patron ribičev, bolj naklonjen Nedeljski bratovščini! Z mokrim potravom Vaš dr. Oniga.

Osem metrov (!) dolgi trakuša (Taenia solium, der gemeine Bandwurm) se je vjel praktičnemu zdravniku g. Jazbecu na unino nastavljeni limance. Vejeponstnik g. Matij Mukec, srečni oče te lepe in redke živalice, jo je dal v spirit, da bi tam še dolgo plavalja njenom na čast in poznim rodovom v poneno zabavo. Vivat sequens! Lovski pozdrav! Dr. Oniga. Resni učenjaki ne pristejavajo trakulje ribam; kljub temu smo sprejeli to veselo novico v Mrežo. Ko je velenjenjeni g. Mukec naročen na dva izvoda Oevirkov. Posumno iskreno čestitamo njemu in vsej njegovemu žaliti k lepemu uspehu in jih želimo, da bi še mnogočakali tako izredno veselje v ožjem obiteljskem kroužku! — Uredništvo.)

Naprej, zastava rakov! — Slovenski raki še vedno nazadujejo in žalostno kobacajo svojo pogubno rakovo pot. To ni prav. Skrajni čas je, da kaj storimo za to plemenito žival. Pomagajmo ji, da opetkih in drugih postnih dneh ne bomo otepali samo kisles repe pa fizola! Pokoncu zatorje, kar vse je rakerjev! Nikar ne obupajte, se utegnemo storiti kaj koristnega in pametnega. Ako izpolnimo vsa svojo dolžnos, smemo upati, da bo imel čez par let vsak Slovensec o petkih svojega raka v piškru. Naprej, zastava rakov!

Sraka mlade je imela. — Zoper morem poročati veselo novico za vso preljubljeno malho! V Prazenem gozdu blizu Zale skale se je naselila krasna sraka, se veselo omotačila, gnezdzila in izvalila več zdravih mladičev. Marijivo in oprozno smo pozavovali vsake dan šege in navade tega lepega ptička. Že smo se veselili, da bomo mogli prideriti na nje lov kakor na kljunace, toda prekmalu se je sknjala starca sraka z mladiči vred. Komaj so bili godni, že se jo odkulili, ne da bi rekli ne bes, ne mev. Morda se vrnejo prihodno leto! Na veseli svidenje pri Filipini! — Hahatin.

Odstrel divjačine v zaloškem lovišču. — Lani so ustrelili tukajšnji nedeljski loveci: pet vrabev, dva srakoperja, dve podgani, tri miši in enega močera — summa summarum zatočaj tri kose divjačine več kakor predlanskim. Le tako naprej! Čestitamo prisrčno! — Migomig.

Iz nedeljske mreže. — Težka riba. Pet kilogramov težko ščenč (Esox lucius L.) so lani med šmarinimi mašami pojedli vrli članici Nedeljske bratovščine, ki je zakupila tudi ribolov v Blatnici. Vsem je tako ugajala velika riba, pa tudi Kažoliznikov ciček. Ribbo so kupili prav po ceni v Ljubljani, pa ne na rihjem trgu, marveč v kontraband od babmice, ki jo je ponujala od praga do praga. Siti so bili še drugi dan. S povodnim pozdravom Vaš udani Migomig.

Nenavadna ribiška potrebitnost in vztrajnost. — Načelničenje nedeljski loveci: pet vrabev, dva srakoperja, dve podgani, tri miši in enega močera — summa summarum zatočaj tri kose divjačine več kakor predlanskim. Le tako naprej! Čestitamo prisrčno! — Migomig.

Odgovor: Preljubi prijatelj v Kristusu, ako tega ne veste sami, van ne moremo pomagati. Sploh pa mislimo, da ni treba nič premisljati. Najbolje je, da se vdaste v svojo srečo in hitro sprožite še drugega petelina, ali pa nabijete puško iznova. Upamo, da nas ne nameravate zafravati, kakor zgoraj ožigosani nagajivec. Čudni biseri so med nedeljskimi loveci.

Da očistiš in pomožiš svojo kri in da promeniš svoj ustroj, uživaj

SEVEROV KRIČISTILEC.

(Severa's Blood Purifier)

Cena \$1.00

Da odstraniš raznovrstne kožne opahke in ozdraviš kožne bolezni, nadeni

Severovo Mazilo

za kožne bolezni.

(Severa's Skin Ointment)

50 centov.

Da se ohraniš čistega in povspremeš zdravje kože in lobanje, rabi za kopelj in vsaki dan za umivanje

SEVEROVO Zdravilno Milo.

(Severa's Medicated Skin Soap)

Cena 25 centov.

Zgorenji trojni leki so najbolj uspešna zravila za čiščenje krvi in kože in za zdravljenje nadležnih opahkov, priščev in jednakih kožnih bolezni. Posebno se izdelujejo in priporočajo za vzdrževanje zdravja: **krvi, kože in lobanje.**

Prodajajo se v lekarnah povsod. Zavrni druga zdravila ponudena ti; glej da je na škatlici podpis

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA

Naposled nas utegne še kdo vprašati, kaj naj si misli zaje, kadar ga zgreši lovec. In potem imej človek še veselje do uredništva! Zapomnite si zlati pregor: En sam hudobne more vprašati več, kakor mu more odgovoriti devet francoskih akademij! Pa pozdravljeni!

Vprašanje. Koliko solj je treba za nevoje jajce, kuhan v mehko? Ali barvajo zamorec neovačja, pač za piruh? Ali bi se dala za velikonočne piruh poslikati tudi mrežljivina jajca?

Odgovor: To je pa že res od sile, kar uganjajo neusmiljeni vpraševalci z uredništvom! Meni premisljujete ves božji dan, s katerimi vprašanji bi nas mučili bolj kanibalsko. Veste kaj? Dajte se sami soliti v mehko in pojdiši se soliti s piruh vred!

Dvoje vprašanj. Slavni Oevirki! Prosim, rešite mi ti le dve perečijski vprašanji:

Kužek nima repa več, kdo ga je odsekal preč? Kaj bo zdej, kaj bo zdej, ko ne miha več naprej?

Odgovor: Žalost nas obhaja, neizmerna globoka žalost, videc, kako mikroskopično malo resnobe imajo nekateri ljudje in kako strastno radi uganjavajo neslane šale z uredništvom. Kaj smo vam storili zaleda, da nas morite s takimi pasjimi ugankami? Saj vendar nismo skrivili nikomur nobene dlake na kapi. Prizanete Oevirki s takimi rebusi! Vaše počenjanje je naravnost nedostojno za evropskega loveca in kinologa. Nemara si pa celo domišljujete, da ste humorist? Toda resnično vam povemo: Kakor "lovec" ni lovec, tako tudi "humorist" ni humorist. Pobiljšajte se in ne dražite nobenega uredništva več!

Cekar uredništva. — Vse veličenjeno gg. sotrudnike prosimo najpripravite, naj nam pošljajo svoje dragocene rokopise vsaj samo dva meseca prepozno, da bo omagal naš list izhajati tudi zarez na vsej strani.

G. K. v. L. Vi ste eden izmed očnih trdokornih grščnikov, ki pišejo stako raskavim peresom, da more brati njih rokopise kvečemu specialist za hieroglife. To so recepti, ne pa rokopisi! Ubogi stavbi morajo hoditi povpraševat za

vsako drugo besedo. Ob popravi stvari, kaj naj si misli zaje, kadar ga zgreši lovec. In potem imej človek še veselje do uredništva in priobčimo možgani. Tudi vsebina vaših splošnih stroškov je tako strupena, da bi jih naišel prijatelj in drogista Kane prodajal lahko namesto strihmina za lisice.

B. C. Zakaj pišete vsak stavek posebej, kakor bi pisali evangelij? Nemec imenuje take ljudi "Zeilenfaenger". Prejkone upate, da dobite za to več honorarja. Pa se presueto motite! Oevirki sploh ne plačajo nikomur nobene nagrade, ker si nočejo pridobiti sotrudnikov s podkupovanjem.

X. Y. Kdor piše svoje rokopise s svinčnikom, ta bagatelizira urednika, korektorja in staveka ter kaže da ne ve, kaj je manira. In zasekaj popisite vredno vso stran in ne pustite nobenega roba za pravico!

Ali mislite, da je vsak klasik, kdor nam kaj kvasi? Morda si celo domišljate, da dobite Nobelovo nagrado za svoja znašila. Niti en stavek ni pravile! Prosimo vas, pišite svoje sestavke s črnilom, da si ne bodo nedolžni ljudje kvarilic oči, ali pa ostanite za pečico, vi nerodni kvasik! — Janoš Bimbo. Vam zopet ni prav, da smo imenovali svoj list "Oevirke Diane". Priporočate nam "Planete". To je res lepa in blagoglasna beseda, toda Diana žalibog ni storila nič o njih. Profesor Plešoprask je prebrskal vso staro literaturo, pa ni nasel nikjer nobene sledu o njih. Oevirki pa so znani že klasičnim bogovom. Sploh pa glavna stvar ni ime, marveč dobra vsebina lista.

A. S. Pritožujete se: "Lajnski Oevirki pišejo: Nekateri loveci misijo, da se bo moral takoj podrejeti svet, ako le malo ponehajo lahati. To eika tudi na mene, saj lani niste hoteli sprejeti mojega dopisa, koder sem povedal vse po resnicu, da sem ustrelil s florbertovim kdo dva vrabe z enim samim strehom! To učim pati živil veljavnih prič. Vsa žalaha je rekla, da je moj spis izborn. Prosimo, da ga prihvate v svojem cenjenem listu, če ne se ne aboniram več na Oevirke." Odgovorjamo vam: Nastavili ste nam ostro nabito florbertovo in pet živil prič na prsi. To zadostuje. Vaša povest o blagopokojnih dveh vrabeh se nam je zdela res nekoliko never-

jetna. Oprostite nam! Vaš dragocen rokopis hranimo še vedno v cekarju uredništva in priobčimo vašo novico prihodnje leta na odličnem mestu. Pa brez zamere!

Lovsko praktiko za lansko leto in ribarsko praktiko za predlansko leto pridržimo v prihodnjem letu, kadar je potuhta naš vele-natančni gg. pratikar, ki se ne prenagli nikdar.

Kratka oznanila. — Službo že premeniti star, izkušen lovski čuvaj, trikrat cepljen in sploh jasno zanesljiv. Pije lahko noč in dan, tudi žganje. Plača po dogovoru ali pa kar tako. — Naprodaj je star kužek, pristne eiganke pasme, odliečni varuh. Ker so mu izpalni malone vsi zobje, je izredno krotak in se ni batil da bi koga ugriznil. — Naprodaj je tudi izbrana kužka, ki ima izvrsten nos za pečenco in klobase. Na desnem ušesu je popolnoma gluha, pa tudi na levem ne sliši nič. Več pove prijaznost g. Pipopuh.

Zala skala

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily),
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

To celo leto velja list za Ameriko in
Canada. \$3.00
" " pol leta 1.50
" " leto za mesto New York 4.00
" " pol leta za mesto New York 2.00
" " Evropa za vse leta 4.50
" " " " pol leta 2.50
" " " " cetrt leta 1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan iz
vzemši nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
issued every day, except Sundays and
Holidays. Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez podpisa in osoinosti se ne
natisnejo.

Denar naj se blagovoli pošiljati po —
Money Order.

Pri spremembah kraja naročnikov
prosim, da se nam tudi prejmejo
bilavice naznani, da hitreje najde
mo naslovnika.

Dopisom in pošiljatvam naredite ta na-
slov:

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.
Telefon 4687 Cortlandt.

**Koncem tedna.**

Premog se začasno še ne po-
draži... slaba tolažba. Sicer se
je pa že podražil, ker ni postal
cenejši, kakor vsako leto meseca
aprila.

Šaljiv tovarniš na zapadu: u-
rednik "Erbon Times" je napro-
sil vse svoje politične sovražnike
ig druge nasprotnike, da ga naj
obišejo... obolel je za kozanji.

Nek mož v Kokomo, Ind., ki
veruje na potovanje duš, zatrjuje,
da je že četrteč na svetu in da
je vsako pot imel isto ženo. Kaj
je neki revž napravil, da ga kaznuje
usoda tako hudo?

Kandidat, ki se poteguje za
zopetno izvolitev, naj obljubi vo-
lilcem vse ono, česar ni izpolnil
tekom svojega prvega uradnega
časa.

Radi kaljenja miru je bila ob-
sojena neka sufragetka na dva
meseca ječe, nek mož pa na eno
let. Zakaj ne zahtevajo sufra-
getke v enakih slučajih enako
pravnosti?

"Maderovi dnevi so štetni", za-
trjuje eden mehičanskih upornih
voditeljev. Sedaj je samo vpraša-
nje, kdo se je pri tem ustrel.

Čudno je, da poln mošnjiček
ne teži tako, kakor prazen.

V državi Wisconsin ne marajo
republikane ne Tafta in ne Roo-
sevelta. Ako hočejo ostati konse-
kvenci, morajo glasovati pač za
demokrata. Predno pa to storijo,
si pač še premislijo.

Jetnišnica države Washington
odpre v kratkem svoja gosto-
ljubna vrata nekemu milijonarju. Da kaznilnice v drugih drža-
vah ne bi zaostale, bi bilo treba
samo nekaterim bogatašem neko-
liko natančnejše gledati na prste.

Sopraga nekega oddaljenega
sorodnika guvernerja Harmona
je dala življenje četverčkom. Ker je Harmon, kakor znano,
predsedniški kandidat, se bodo
sorodniki njegovih tekmecev mo-
rali potruditi in istotako nazna-
čiti svetu tako veselo rodbinsko
vest.

Roosevelt se ne more pritožiti,
da ne bi bil v državi West Vir-
ginia dobro in lepo sprejet: po-
sebni vlaki, šole zaprte, domovja
ostavljenja, vse na kolodvoru. To
se zgodi v takih krajih le tedaj,

"In veste, kaj se je razneslo po
mestu!" začne žena policajskega
vani ravno niso bili, "Show" se nadzornika.

No, kaj pa...

**Tridesetletnica srbskega
kraljestva.**

—o—

Srbija je dne 6. marca slovensko
obhajala tridesetletnico progla-
sitev kraljestvom.

Srbija je po težki borbi proti
Turkom, zlasti leta 1877 v sveto-
stefanskem miru, dosegla zaželeno
svoboščino ter je postala neod-
visna kraljevina in dotedanji
knez Milan je postal prvi srbski
kralj pod imenom Milan I.

Dne 6. marca 1881 je bila pro-
glašena kraljestvom. Leta 1885 je
Srbija napovedala vojno Bolgari-
ji, a bila je poražena. Po posredovanju
avstro-oogrsko monarhije je
bilo sklenjeno najprej premirje,
potem pa leta 1886 mir v Bukare-
stu, s katerim je bilo vstopljeno
v stanje, kakor je bilo pred vojno.
To in pa nesrečne finančne
razmere v Srbiji, nastale vsled
lahkomišljene uprave brezvestnih
ministrov, končno zakonski pre-
piri med kraljem Milanom in nje-
vo ženo Natalijo, so dovedle do
tega, da se je kralj Milan na sa-
mo obletino proglasil Srbijsko
kraljestvom leta 1889, kmalu potem,
ko je bil dne 3. januarja iz-
dal novo ustavo, neprizakovano
odpovedal kraljevski kroni. Sled-
il mu je njegov sin Aleksander I.,
za katerega je, ker je bil še
mladoleten, vladala provizorična
vlada, obstoječa iz Rističa. Proti-
ča in Belimarkoviča. Medtem so
neurejene politične in finančne
razmere v deželi provzročile, da
se je začel narod puntati proti di-
nastiji. To je nagnilo mladega
kralja da se je leta 1893 nenado-
govao proglasil polnoletnim, vrgel
provizorično vlado in pričel vla-
dati sam. Toda kralj Aleksander
ni bil v stanu povzdigniti Srbije
tako, kakor se je pričakovalo.
Končno so nesrečne politične raz-
mere v razuzdano živiljenju nje-
govem soprogom kraljice Drage pri-
vedle do katastrofe. V noči od
10. na 11. junija leta 1903 sta bili
kralj Aleksander in kraljica Dra-
ga umorjena od zarotnikov.

Po njuni smrti je zasedel srbski
prestol Petar Karagjorgjevič,
ki vladal pod imenom Petar I. Pod
njim so se politične in finan-
čne razmere v Srbiji znatno zbolj-
šale.

**Kako se je pijanc
izpreobrnil.**

—o—

(Dalej.)

No, Efim Zaharič bi se najbr-
že ne strinjal z menjenjem lakajev
in bi preselil z veseljem cel te-
den v oni sobici pri Ilijii Anfinji-
ču, in naj bi se tudi vrtel na gla-
vi kakor vrtalka, samo da mu ne
bilo treba čepeti v gubernatorjevi
sobi in v tako groznom stanju
sedeti za mizo hkratu z nje-
vo rodbino. Medtem se dobiva-
je govorice o našem junaku po
mestu vedno bolj in bolj čudovi-
te razmere. Radovednost guberni-
jnikov gospa je prikelila že do
vrhuncu in one, ki so bile znanje
z gubernatorico pohištve, so se od-
ločile na tihem, da pojdejo na
vsek način zvečer k njej in pri
njej, ako le mogoče, pozvedo po-
drobnosti tega zanimivega do-
godka.

Gubernatorica ta dan ni nikogar
pričakovala k sebi ter je po-
domače s svojo družino sedla pit-
čaj, ko se kar druga za drugo,
kakor da bi bile dogovorjene,
pričažejo predvoditeljeva žena,
žena policijskega nadzornika in
se nekaj drugih, vse skupaj šest
žensk. Gubernatorica se začudi,
kajti ni vedela, da je napravila
dogodba Efima Zahariča toliko
šuma v mestu, in skušala je uga-
niti, kaj bi pomenil ta nepričakovani shod.

Gubernatorica ta dan ni nikogar
pričakovala k sebi ter je po-
domače s svojo družino sedla pit-
čaj, ko se kar druga za drugo,
kakor da bi bile dogovorjene,
pričažejo predvoditeljeva žena,
žena policijskega nadzornika in
se nekaj drugih, vse skupaj šest
žensk. Gubernatorica se začudi,
kajti ni vedela, da je napravila
dogodba Efima Zahariča toliko
šuma v mestu, in skušala je uga-
niti, kaj bi pomenil ta nepričakovani shod.

Gospa sede kakor na trnu ter
komaj čakajo prilike, da bi obr-
nila govor na skrivnostnega jet-
nika, končno izpregovori žena
predvoditeljeva prava:

"Povejte mi, Ana Stepanovna,
kaj se je pa vendar zgodilo danes
v našem mestu?"

"Danes zgodilo v našem mestu?"

"Da, ljudje pripovedujejo, da
je njegova prevzetenost pogra-
bil svojeročno na ulici nekega
sumnega človeka."

"Oh, to je neumnost, ki mi
vredna, da bi o njej govorili",
reče gubernatorica, ki je hipoma
vse razumela in se ni hotela spu-
stiti v podrobnosti o tem.

"Skriva..." misli si predvo-
diteljeva žena in obmoljke.

"In veste, kaj se je razneslo po
mestu?" začne žena policijskega
vani ravno niso bili, "Show" se nadzornika.

No, kaj pa...

"Da so zajeli zloglasnega tolo-
vaja Sipka, ki je ušel iz ječe v
Petrogradu."

"No, kaj pa še? Kako vendar
čudno ljudje vse pretirajo..."
reče gubernatorica in se zasmije.
"To je neki tukajšnji uradnik, ki
ga mož mož potrebuje, ne vem,
zakaj že."

"Lejte si vendar, kaka prebri-
vana diplomatka je to!" si misli
nadzornika žena. "Ali meniš,
da ti res verujemo?"

"Sipko je, ma chere, jaz sem
popolnoma prepričana o tem",
pospeta predvoditeljeva žena
svoji sosedi. "Pazite, kako bi ra-
da razgovor pomeseala."

Ta razgovor je bil v mali sobi-
ci, kjer je gubernatorjeva rodbina
navadno pila čaj.

Vidě, da ne zvede od gospo-
dine nič pravega, so hotele gospe
že obupati, kar se diri odpri op-
vodo stopi gubernator, pozdra-
vi goste in se pripravi, da bi či-
tal neki časnik.

"Ali si že slišal, ljubi moj, ka-
ke govorice krožijo o tebi po me-
stu?" vpraša gubernatorica.

"Kaj takega?"

"Da si danes zjutraj vzel na
ulici znamenega tolovaja Sipka, ki
je ušel v Petrogradu iz ječe in se
po nekakem čudesu prikradel v
naše mesto."

Gubernator se nasmejne.

"Ah, da — saj sem res nanj
pozabil!", reče.

"Ej pojdi in pripelj sem one-
ga gospoda, ki sedi v dvorani!"

Gostje kar sapo zadržujejo.

Sluga izgine in čez nekoliko
kralja da se je leta 1893 nenado-
govao proglasil polnoletnim, vrgel
provizorično vlado in pričel vla-
dati sam. Toda kralj Aleksander
ni bil v stanu povzdigniti Srbije
tako, kakor se je pričakovalo.
Končno so nesrečne politične raz-
mere v razuzdano živiljenju nje-
govem soprogom kraljice Drage pri-
vedle do katastrofe. V noči od
10. na 11. junija leta 1903 sta bili
kralj Aleksander in kraljica Dra-
ga umorjena od zarotnikov.

Po njuni smrti je zasedel srbski
prestol Petar Karagjorgjevič,
ki vladal pod imenom Petar I. Pod
njim so se politične in finan-
čne razmere v Srbiji znatno zbolj-
šale.

**Kako se je pijanc
izpreobrnil.**

—o—

(Dalej.)

No, Efim Zaharič bi se najbr-
že ne strinjal z menjenjem lakajev
in bi preselil z veseljem cel te-
den v oni sobici pri Ilijii Anfinji-
ču, in naj bi se tudi vrtel na gla-
vi kakor vrtalka, samo da mu ne
bilo treba čepeti v gubernatorjevi
sobi in v tako groznom stanju
sedeti za mizo hkratu z nje-
vo rodbino. Medtem se dobiva-
je govorice o našem junaku po
mestu vedno bolj in bolj čudovi-
te razmere. Radovednost guberni-
jnikov gospa je prikelila že do
vrhuncu in one, ki so bile znanje
z gubernatorico pohištve, so se od-
ločile na tihem, da pojdejo na
vsek način zvečer k njej in pri
njej, ako le mogoče, pozvedo po-
drobnosti tega zanimivega do-
godka.

"Fuj, kako ostuden je, poglej,
poglej, ma chere", si šepečajo go-
sipe med seboj in se vedno gleda-
jo skozi lornjete na Efima Zahar-
iča.

Radi kaljenja miru je bila ob-
sojena neka sufragetka na dva
meseca ječe, nek mož pa na eno
let. Zakaj ne zahtevajo sufra-
getke v enakih slučajih enako
pravnosti?

* * *

Maderovi dnevi so štetni, za-
trjuje eden mehičanskih upornih
voditeljev. Sedaj je samo vpraša-
nje, kdo se je pri tem ustrel.

* * *

Čudno je, da poln mošnjiček
ne teži tako, kakor prazen.

* * *

V državi Wisconsin ne marajo
republikane ne Tafta in ne Roo-
sevelta. Ako hočejo ostati konse-
kvenci, morajo glasovati pač za
demokrata. Predno pa to storijo,
si pač še premislijo.

* * *

Jetnišnica države Washington
odpre v kratkem svoja gosto-
ljubna vrata nekemu milijonarju. Da kaznilnice v drugih drža-
vah ne bi zaostale, bi bilo treba
samo nekaterim bogatašem neko-
liko natančnejše gledati na prste.

* * *

Sopraga nekega oddaljenega
sorodnika guvernerja Harmona
je dala življenje četverčkom. Ker je Harmon, kakor znano,
predsedniški kandidat, se bodo
sorodniki njegovih tekmecev mo-
rali potruditi in istotako nazna-
čiti svetu tako veselo rodbinsko
vest.

* * *

Roosevelt se ne more pritožiti,
da ne bi bil v državi West Vir-
ginia dobro in lepo sprejet: po-
sebni vlaki, šole zaprte, domovja

Skopuh.

Pred nekaj leti je imel navado vsa kvečer posedati pred hišo na trgu v Krakovem nek koščen, star mož, in to ne samo poleti, temveč tudi pozimi. Zelen, ponošena sknja, ki je bila podšita z lisičjo kožo ga ne dobro branila mraza, saj je bila njegova oblike precej slaba. Imeli bi ga za berača, ki sedi pred hišo na kamnu in pričakuje košček milodara. A vendar je bil gospodar hiše — in tu je sedel, da je pazil na nekatere stanovalec, katerih ni mogel nikdar dobiti doma. Zakaj skrivali so se pred njim in če so ga kje slučajno srečali na ulici, so se ognili na naspotno stran, in to se jemu je posrečilo, ker starec je bil kratkoviden.

In ker na ta način ni mogel nikoli priti skupaj s svojimi stanovaleci, da bi pobral zaostalo najemino, je vedno vsak večer stražil pred hišo in potrežljivo čakal, dokler ni prišla deseta ura, in zapri je vrata in vzel ključ seboj. Ako kakšen teh nerodnežev ni prišel do desete ure domov, se je moral odreči počitku v lastni postelji, ako se ni hotel sniti z gospodarjem, ker ta je prešel vselej sam odpirat vrata.

To straženje pred vratmi ga je tudi zagotavljalo, da se ni priplazil v hišo kak tam, katerga se je zelo bal, in to radi več tisočakov, katere je nosil v vrednostnih pačnjih na prsih v mali vrečici. In pri vsem tem je še prihranil, ker mu ni bilo treba prizigati svetilke. To potrato si je starec privočil prejšnja leta, čital je zelo mnogo in bil je celo literat, odkar pa mu opečale oči, je razsvetljavo izpustil iz proračuna.

O njegovem varčevanju so pravili različne komične anecdote. Tako na primer, da je po vsakem odhajajočem stanovalem pregledal vse sohe, prenatl vse kote, pogledal v peči, zbral vse ostanke; stara rokavice, vrvice, steklenice, zamške, papir in podobne stvari, da je imel celo zbirko takih starin, katerih je mnogo sam uporabljal drugo pa prodal. Ravnokato so pravili, da si pere sam, da zelo malo je, večinoma samo suh kruh, in ko so mu radi tega sčasoma odpovedali zobje svojo službo, da se ga ni moglo razumeti, kadar je govoril, se je moral po dolgem obotavljanju vendar dločiti, da si kupi umetne zobe; toda iz varčnosti je kupil že nošene.

Stanovalec je bil prava muka. Ako mu ni kdo točno prvega plačal, ga je mučil tako dolgo ne prestanom opominjevanjem, s čakanjem pred vratmi, da je storil dotižnik vse, samo da se reši nadležnega stareca, ki ga je preganjal kakor senca. Ako ni mogel kdo plačati, ali pa je imel stvari, kateri bi mogel zarubiti pri odhodu, tedaj je gospod Gašper — tako se je imenoval ta čudak — dal napraviti reverz, ga prilepiti na okno da ga je lahko videl cel svet.

To listino je odstranil šele tedaj, kadar je dolžnik plačal dolg ali pa kadar je umrl.

Nekoč je stanovala pri njemu neka Francozinja, katera mu ni mogla plačati stanarino. Nipropsni gospodar je ni dovolil prejeti, dokler ga ni toliko ur počevala francoški jezik, da je bil dolg poplačan. Pri tem se je počajal za nagrado in sedel celo uren in izpustil niti ene minute.

Ne vem, če so vse te anecdote izmišljene ali resnične. A nekaj je bilo gotovo, da najzlobnejši sovražnik ni mogel očitati gospodu Gašperju. Da je pri vsej svoji skoposti učnil kako nepošteno dejanje radi denarja, po katerem je tako hlepel. Gospod Gašper ni bil na noben način navaden skopuh, kakor Molièrov, katerega so tako mnogo kopirali. Gospod Gašper ni ljubini denarju zaradi denarja, zbiral ga je z velikim trudom in naporom, ker odrekel se je vsaki udobnosti, da tudi mnogim potrebam. Ni zbiral za-se. Za koga pa? — Bila je to tajnost.

Res zanimivo, za koga? Starci ni imel ne žene, ne otrok, samo neko starejšo sorodnico v pozanski pokrajini. Vse je kazalo, da je ta sorodnica hlepelna po premoženju gospoda Gašperja. Ko je nekoč zbolel in moral leči, se je naenkrat povajil na gospa s hčerkino in obdržala prav skrbno negovali bolnika. Eš celo plačevali sta morali stroške iz lastnega žepa, ker skoraj gospoda Gašperja ni dopuščala, da bi živele ob njegovem denarju, da bi ga hranele bojlo hranjo, kakor ne preje še ni videl, in delale sta vse to v nadi, da se ju bole spomnil v oporoki. Hči, malo hrenutka, polna muk, se je mnogo tudi, da bi postopala z bolničnimi ljubljenjema, kar je je.

le privi videla v življenju. Videlo se je, da skoro več trpi na bolezni nego in brisajo si z robcem lepe oči, je nekoč dejala, da ne bi mogla preživeti njegove smrti.

V resnici gospod Gašper ni hitel poslavljati se od tega sveta, nogoče iz usmiljenja do mlade sorodnice. Bolezen se je doigro vlekla, pa ni porabilo samo potnih stroškov obih dam, temveč tudi nujno potrežljivost. Ko jima je nekoga dne reklo, da trošite brez vsake koristi, ker jima ne bode nihče povrnili, ste takoj pobrali svoje stvari in odšli ne da bi rekli z bogom.

Tako je ostalo vprašanje o oponiki nerešeno. Gospod Gašper je obranil vso zadevo tajno.

Kolikor se je staral tem težje je molčal. Včasih je kaj zaupila svojim znancem. Med te imel sem čast se šteti tudi jaz; spoznala sva se bila na zelo čuden način.

Eden mojih kolegov je stanoval pri gospodu Gašperju. Bil je filolog. Pravnik ne bi bil gospod Gašper spreje na stanovanje za ves svet ne. To fakulteto je črtil že iz principa, odkar e bil izgubil neko pravdo, katera se je vlekla celih šest let, čeprav je bila zadeva po njegovi trditvi jasna ko bili dan. Cenil pa je učiteljskih, tehničnih in medicincev, ker ti vsaj zastonj ne jedo kruha, kakor je on trdil, ker v resnici koristijo ljude.

Radi tega je užival tudi moj tovarš neko udobnost pri gospodu Gašperju, kateri je terjal od njega stanarinou drugega tli tretjega v mesecu.

Nekega dne, takoj po prvem, me je poprosil kolega, da mu naj oddostopiu svojo sobo, a v tem času naj jaz stannjem v njegovi, ker se mi pripravlja za izpit, češ, da je moja soba mnogo mirnejša. Vzel sem svoja skripta in nekatere knjige, zavoj perila in svojo pipi, in preselil sem se. Takoj prvo noč sem videl, da je soba mojega tovarša mnogo mirnejša od moje, a edui sem se nad tovarševem mimo.

Takoj drugega jutra je bila rena uganka. Spal sem, kar je nekdo potrkal na vrata. In ker nisem imel navade zaklepati vrat, sem zaklekal: napre! in v dignil sem glavo, da vidim, kdo neki morebiti tako zgodnji gost mojega ovoriša.

Vrata se oprezno odpro in niro pokuka najprej kijukast nos s tapljo mleka na koncu, katero bi pesnik primerjal biserju, za nos se je pokazala celia glava, na kateri je bilo nekaj las, obledene vlaine oči, obdane z mnogimi guščami, nato koničasta brada, ki je močno glavu, da vidim, kdo neki morebiti tako zgodnji gost mojega ovoriša.

Nekaj let pred svojo smrto je bil na gotske iz suhega lesa izrezljano podobe, bilo je v njem nekaj nefistovskih zvijač, ublažane z naivnim nasmehom. Žilav, tenak vrat je molej iz širokega kožuha. Vsa postava je bila podobna kitajskim podobam.

"Razumeš, dobro jutro!" — pravilne starce vstopivši v sobo. "No, vi ste pa zgoden ptič, gospod študent! Včeraj sem bil ob šestih tudi pa vas nisem več dobil, predvsem ravninom ravno tako. To je lepo, so mi ugaja. Kdor ranovo vstaja, brične za dve sreči. To se razume, Aurora musis amica."

"S kom imam šast?" — sem ga vprašal, da bi ga spravil na pravo pot glede svoje osebe.

"Vi se salite, gospod študent! Kako! Vi me ne poznate? To se razume, gospodar hiše sem in želim stanarino. Saj sem bil že tu."

Sedaj sem razumel, zakaj se je zdela mojemu tovaršu soba naenkrat takem nemirna.

"Ali, dragi gospod, jaz nisem vaš stanovalec, moj kolega mi je edostipil sobo samo za nekaj časa.

"Kaj pa te pravzaprav?"

"Pisatelj, takoreč."

"Torej tovarš pri peresu! Izvrstno! Vedeti morate, da sem tudi jaz nekoč pisal, dal sem celo nekaj tiskati. In kaken pisatelj ste?"

"Demokratičen? Jaz sem namreč demokrat z dušo in s telesom. Ko bi se mogel kaj s peresom, ali, ali, ali!... Danes je treba Herkulov. Ali kje se naj išče Herkule? Če so let mogoče, ali se kasneje, jih bodo cele legija."

Prepričan sem bil, da govori starec v dilirju, a kasneje, ko sem ga boljše spoznal, sem se prepričal, da ona legija Herkulov ni bila nikaka fiksna ideja temveč da je imela stvarno podlago in bila resno združena z kopičenjem denarja, s čimur se je starec trdil vse življenje, ne da bi si bil kaj malega privočil. Tolmačil je svojo idejo tako-le:

"Če bi imel sina, bi bil mogoče falot, razpisne, pa bi vse zapravil, kar sem nabral jaz z velikim trudem. A sedaj sem vso stvar ho-

To in ono.

Kako preizmuje štoklja.

Brnski dnevnik "Hlas" pripoveduje sledete: Neki poljski plemenitaš je na svojem posestvu v Lvovu vlovil štokljo in jo potem zopet izpustil, ko je okoli vrata pritrdir obroček z napisom: "Haec eiconia ex Polonia." (Ta štoklja je iz Poljske.) Spomladni se je štoklja zopet vrnila in je bila zopet vjetra. A kako se je plemenitaš začudil, ko je videl, da je imela štoklja okolu vrata zlat obroček z napisom: "India cum donis emitit eiconiam Polonis." (Indija pošilja štokljo Poljakom z darovi.)

Postaja li človeški želodec manjši?

V francoski akademiji znanosti je ravnatelj laboratorija za primjerajočo zoologijo in naravnogodovinskega muzeja v Parizu, profesor E. Perrier, poročal o dedanjih raziskovanjih o velikosti človeškega v živalskega želodeca, ki jih je zapričel Delaissee, dovršil pa Maginan. Dokazano je, da se obseg velikosti želodeca prizadajo načinu hrane. Obsežna klasifikacija živalskih želodecev dokazuje, da vse živali, ki se hrani z rastlinsko hrano, imajo daljše prebavne organe, nego li ostala živa bitja. Na drugo mesto prihajajo živali, ki se hrani z zrnenjem, tretje one, ki jedo vse vprek, na četrto one, ki se hrani z ribami, na peto, ki se hrani na peto.

Kdo je iznasel limonado?

Že v 10. stoletju so prinesli Arabci limonovo drevo in dežele ob Sredozemskem morju in so ga nadaljnje napredovali v Palestini, v Egiptu in v severni Afriki. V 11. stoletju so ga začeli saditi tudi na Španskem in kmalu potem v Siciliji. Prerok Mohamed je bil z izrekom: "Vse, kar opijani, naj bo prokleto", prepovedal pristaši korana opojne pijače; in tako so si ti skušali prizetati drugih okrepljevajočih pijač. Zato so rabili tudi limone, oziroma njihov sok, čemur so privedali menda tudi sladkorja.

Iznajditelji, ki umirajo za svojo idejo.

Dunajski damski kralj Franc Reichelt, ki je plačal z življenjem svoj poizkus s padalnikom, ki ga je sam izumil in s katerim je skočil iz Eiffelovega stolpa v Parizu, je imel že v 18. stoletju v Parizu predhodnika v Marquisu de Bacqueville, ki je za vlaže Ludovika XV. postal žrtev neke aviatične katastrofe. Marquis, ki se je v velikom kraljevem obiskoval, je dobrovoljno pričakal padec, da bo skočil s strehe svoje palače, ležeče ob sedanjem Quai Voltaire, ter prepletel Seine s svojim kostumom, ki je opremil z dvemi perutmi. Na določeni dan se je zbrala okoli njegove palače velikanska množica ljudstva in sam dvor. Marquis je skočil v stepen zaupanja s svojo izmajdno določenim čas s strehe. Videl so ga nekaj minut počasi leteti po zraku, naenkrat pa blisko podat na tla, na katerih je bleščal. Marquis, ki je postal kralj Reichelt žrtev svojega zaupanja sebe, si je polomil noge in nekaj dni potem umrl.

ANDREJ BOMBACH,

kateri je od nas pooblaščen poobiskati naročino za Glas Naroda in izdavati pravoveljavna potroščila, ter ga rojakom toplo pripovedamo.

S spoštovanjem
Upravništvo Glas Naroda,

Marija Grill

Prodaja bela vino po 70c. gallon
črno vino po 50c.
Drošnik 4 gallon za \$1.10
Brinjevec 12 steklenic za \$12.00
4 gal. (sodček) za \$16.50
Za obilne narčišča se priporoča

MARIJA GRILL,
5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, O.

ZLATA ZRNA.

Zbirka slovenskih citatov in aforizmov.

Kaj je pravica, kaj krivica, o tem si dva človeka nista istih misli. Kar se komu ne dopada, to se mu ždi krivčeno in s pravico je baš narobe. Sodba je jako težava, kader se tiče nas samih.

Dr. Fr. Detela.

Kaj je trpljenje? — Raujena ljubezen, oskrunjena zaupnost, to je trpljenje, drugega ni.

Iv. Cankar.

Kaj je res straten konec življenja, kaj je siart človeška grozna stvar, pred katero mora trepetati človeška duša? Ali res uniči smrt lepoto življenja in mu jemlje na vrednosti zato, ker ga zavrela?

Nikdar — kajti smrt je potrebnata brez nje ni življenja; smrt pada bistveno k življenju ter mu daje še pravi pomen, daje mu tisto dragocenost, katero bi sicer ne imel, ker bi je ne moglo imeti.

Če bi življenje trajalo večno in bi ne bilo konča nikdar našega bitja, bilo bi nam blago, katerega ne ljubimo in ki ga ne čuvamo, ker ga nihče ne more vzeti, pa se zaradi tega ne brigamo za njim.

Zivljenje bi postalo brez vrednosti, kajkam kamenje na cesti, za katero se ne zmeni nihče; bilo bi nadležno, vzbujalo bi stud, naj bi bilo še tako sladko in mamilivo,

kajti bilo bi brez konea. Brez impulsa bi teklo življenje in človeške sile bi se ne razvijale in ne stopnjevalje do popolnosti.

Sponal polna evjeta in himen prenjenja bi vzbujala gnuš, če bi ostala večno na svetu in solnce bi rodilo obup, če ne bi zahajalo zvezcer za gore.

Jos. Regali.

Kaj je ženska brez ženstva? Kaj je evetica brez dišečega eveta? Zelišče, trava, hrana govedi! Da, ženske same ne vedo, kaj je njihova prava vrednost, njihova prava moč, da jo le preraže iščejo v stvareh, katere so pravemu možu vredne posmeha ali še celo zaničevanja.

Jos. Stritar.

Kaj je ženska? Ce je stara imava to dobro, da bo zmerom stara ostala? Ce je pa mlada, se pa postara in kaj ti hasne potem? Konč je takšen, da je vsi eno in isto.

Dr. Iv. Tavčar.

Kaj loči človeka od živali? Kaj je ideja človeštva? Žival vržena v življenje kakor mi, lirani in brani se kakor se mora in more, vsaka za se; dobro je njej, kar njej koristi, kar je zunaj-nje, to ji je tuje, sovražno; naravi in žival, v največji vojski živi z vsem, kar se giblje, kar ji prostor in hrano krati. Pravico ima, klor ima moč, sme se, kar se more. Žival ne misli, kako se godi drugi živali, mirna, zadovoljna, srečna je samo, če je zadovoljila svojim potrebam. Tako žival. — Kaj pa človek? V čem se loči od živali, če misli in dela kakor ona? Človek ne vidi samo sebe na svetu; brat mu je, ktor nosi njegovo podobno. Vesel ne more biti sam, če vidi brata trpeti. Ve, da će njemu pomaga, sebi pomaga. Posameznik je už velike društine, zvezane v sreči in nesreči. Zanjo živeti, zanjo trpeti, njej, ako treba, svojo srečo žrtvovati, to si šteje v dolžnost! Kdor ne misli tako, ta ni vreden človeškega imena.

Jos. Stritar.

Kaj meni svet se za gorje, ki sreči bratu napoljuje? Kaj njega brigajo solze? Hudobni svet jih zasmehuje.

Jos. Paglazaruzi.

Kaj pa je tebe treba bilo? Ta ko bi človek žalosten dejal vsemu človeškemu rodu. Kaj pa ni res podoben ubogi, zapuščeni siroti? V bolečinah pride na svet, v bolečinah gre iz sveta; prvi glas njegev je jok — izdihljaj zadnj! Od zibelni do groba koliko truda in skrbi, koliko nemira in hrepeneja, koliko neuslušanih želja!... koliko solza...

Jos. Stritar.

Kajti človeška ošabnost, odkod prihaja? Od ničesar drugega nego od uboštva duha. Človek, ki se rad bavi z visokimi mislimi, ne bo nikdar pal tako nizko, da bi se udaljil, namiljenja vredni človeške ošabnosti.

Dr. Iv. Tavčar.

Otroci doma.

—o—

1. Hrana bodi priprosta in tečna. Jesti smejo otroci le ob dočenih urah, vmes pa naj ne dobe ničesar, ker si sicer pokvarijo tek. Izključno mesna hrana ni zdrava, mleko in jajca so velikega pomena. Večerju naj ne bode preobilna in naj jo debi mladina uro preden gre spati. — Kajenje je strap za otroke; tudi s sladkarijami ne smemo razvajati otrok.

2. Mladina naj spi v veliki, zračni in če le mogoče, solnični sobi. Zrak je eden najvažnejših faktorjev, ki po svoji kakovosti pospešuje ali ovira spanje in razvoj med spanjem. Otroci od 6 do 9 let morajo spati 11 ur, 10–12letni po 10 in pol ure, 12–13letni po 10 ur, 14–15letni po 9 in pol ure, 16–17letni po 9 ur na dan. Bohemni in slabov razviti otroci pa morajo spati še dalje časa. V postelji naj otrok nikdar ne čita. Čas, kdaj se morajo otroci zvreči odprijeti spati, mora biti določen. Posebno zjutraj je gledati na to, da mladina ne poležava in ne lenari v postelji preko časa.

3. Obleka ne sme biti tesna, da se telo lahko razvija. Velikega pomena je obutev, ki naj bo pravilno prikrojena, da ne povzroči takozvanih kurjih očes in ne skvari vse noge.

4. Telovadba je za mladino neizključive važnosti ter je naravnost potrebna, posebno po mestih, kjer se otroci itak ne morejo dovolj gibati. Jako unustanje, da pripravimo otrokom potrebna orodja, s katerimi telovadbo v stanovanju, kadar jih ovravimo vreme, da ne morejo na prosto.

5. Knjige naj nosijo šolski dečki in deklece na hrbitu, kar je posebne važnosti za hrbitenico. Ako nosijo šolarjini torbe v roki, se navadijo, da jih nosijo vedno na isti strani, navadno na desni, kar povzroči, da začne vse gornje leži na eno-stran.

6. Čtivo mladine naj bude primerno duševnemu razvoju mladih učenjakov. Jako unustanje so pravljice in zgodovinski spisi ter življenje pisici znamenitih mož in žen. Ne smemo pa otrok preobratiti. Dolžni smo enako skrbu duševnemu in telesnemu razvitu.

7. Otroci naj se ne omehkujo, marveč naj se utrdijo, da pozneje tem lažje kljubujejo telesnim in duševnim nezgodam in neprilikam.

8. Nasledki slabe šale.

V Lvovu je napravil pri gledališču izkupni dekorater na nek nadgrdnih kamen nadpis: "Tukaj počiva Mihail Plukaszewsky." Ta Plukaszewsky — zborni pevec — se je ob pogledu na ta nadpis grozno razburil. Med njim in dekoraterjem je prišlo do hudega prepričja. Plukaszewsky je hitel k ravnatelju, da se pritoži. V predobi pa se nāenkrat zgrudi mrtve na tla. Vsled prevelike razburjenosti ga je zadela kap.

9. Spilmanove pripovesti:

1. zv. Ljubite svoje sovražnike. — 15
2. " Maron, krščanski deček. — 15
3. " Marijina otroka. — 15
4. " Praški judek. — 15
5. " Ujetnik morskega roparja. — 20
6. " Arumugam, sin indijskega kneza. — 20
7. Sultanovi sužnji. — 20
9. " Kraljični nečak. — 20
10. " Zvesti sin. — 15
12. " Korejska brata. — 20
13. " Bog in zmaga. — 20

10. Načrt po katerem se pride do uspeha.

Ako že šolska deca kupuje pisalne stroje po tem načrtu, ne mislite li Vi, da je tudi za Vas čas, da si ga nabavite po tem načinu?

11. Za 17 centov na dan si kupite najnovješji model.

Mi prodajamo nove Oliverjeve pisalne stroje št. 5. po 17 centov na dan.

Mi jemčimo, da boste naš št. 5 najboljji naš.

Ta stroj boste oni isti, kakoršnjega rabijo načevje korporacije.

In z njihovimi dolarji se ne morejo kupiti boljši stroji, kakoršnjega za vaše cente.

Na Oliverjeve stroje št. 5 je mnogo naprav, katerih ni najti na drugih dobiteh Vi strojih.

Mi tudi damo vse potrebljano, da se z tem strojem piše najnovješji takozvan Printype - za 17 centov.

Naj Vam stroj plača tvojo ceno.

Oliverjev pisalni stroj je stroj, s

kteter se napravi denar, kajti on

po naga vesakemu velikemu poslu do večjih uspehov.

Ta načrt niko ne bo oprosti, da se vedno piše z roko, toda mi smo vse tako olajšali, da sedaj ni več potreben jemati pisalnih strojev v najem.

Samo "17 centov na dan" - branite te cente in pisalni stroj je vaš.

Na tisoče Oliverjeve strojev se proda na dan tako, da ljudje plačujejo po 17 centov na dan.

The OLIVER TYPEWRITER COMPANY

Agentura povsed.

Oliver Typewriter Building, Chicago.

Razne zanimivosti.

—o—

NOVA KITAJSKA NARODNA HIMNA.

Kitajski republikanci so sprejeli novo narodno himno, ki se glasi približno tako-le:

"Oj svoboda, ti največja dobra na neba! Zjednjena z mirov boš izvrila na zemlji deset tisoč novih čudes. Resna si kakor duh in moči si ko orjak, ki sega do neba; obiski so tvoj voz v vetrovi tvoja ladja. Pridi in vladaj zemljo! V našo temno jamo robstva poslij svetel žarec sonca. O bela Evropa ti si ljubljenu nebajo! V izobilju imau kruha in vina. Jaz ljubim svobodo, kakor mož svojo ženo. V dnevu mojih misli in v noči mojih sanj vidim bedo moje domovine in ne morem doosej svobode. Oh, moji bratje so zatirani! — Veter je mil, rožno sije zora, evetje dehti; vsi ljudje postanejo kralji!

LOVSKA SREČA NEMŠKEGA CESARJA.

"Paris Journal" pričuje svedečo vest:

Pred par tedni je bil cesar Viljem II. na lov pri svojem prijatelju, bogatem grofu Stolbergu. Med povabljenimi gosti je bil tudi grof Zeppelin. Ko je bil lov končan in postreljene zveri že v vrtu položene, naj bi cesarjev fotograf, ki je Viljemu vedno za petami, fotografiral cesarja v večen spomin. Ceser Viljem se je počastil med ustreljene zveri, katerih je bilo štiriinštrestdeset, kar presteje Viljem ustreljene zveri. Ceser se obrne k svojemu puškoncu in pravi: "Štiriinštrestdeset srna ... to je v resnicu nekoliko preveč. Vsa sem vendar izstrelil samo trideset patronov!"

NASLEDKI SLABE ŠALE.

V Lvovu je napravil pri gledališču izkupni dekorater na nek nadgrdnih kamen nadpis: "Tukaj počiva Mihail Plukaszewsky." Ta Plukaszewsky — zborni pevec — se je ob pogledu na ta nadpis grozno razburil. Med njim in dekoraterjem je prišlo do hudega prepričja. Plukaszewsky je hitel k ravnatelju, da se pritoži. V predobi pa se nāenkrat zgrudi mrtve na tla. Vsled prevelike razburjenosti ga je zadela kap.

Spilmanove pripovesti:

1. zv. Ljubite svoje sovražnike. — 15
2. " Maron, krščanski deček. — 15
3. " Marijina otroka. — 15
4. " Praški judek. — 15
5. " Ujetnik morskega roparja. — 20
6. " Arumugam, sin indijskega kneza. — 20
7. Sultanovi sužnji. — 20
9. " Kraljični nečak. — 20
10. " Zvesti sin. — 15
12. " Korejska brata. — 20
13. " Bog in zmaga. — 20

14. " Prisega huronskega glavarja. — 20

15. " Angelj sužnjev. — 15

17. " Priči med Indijanci. — 20

18. " Preganjanje indijanskih misijonarjev. — 15

19. " Mlada mornarja. — 20

Stanley v Afriki. — 20

Stezosledee. — 20

Sveti Notburga. — 20

Sveti Genovefa. — 20

Srečolovec. — 20

Lažniji Kljukce. — 20

Lebano, stor beril. — 20

Salviji Jaka. — 20

Salviji Slovenec. — 20

Sto malih pripovedk Krištofa Schmidha. — 20

Zmljevid Avstro - Ogrske. — 20

mali — 20

Zmljevid Kranjske dežele. — 10

Zmljevid Evrope. — 25

mali — 10

Zmljevid Zdrnjenih držav. — 25

Zmljevid Gorenjske z novo bohinjsko in tržiško želez- — 25

nico. — 25

Zmljevid celega sveta. — 25

Zmljevid Colorado, Illinois, Kansas, Montana, Ohio, Pennsylvania in West Virginia vsak 25.

Album mesta New York s krasnimi slikami mesta, — 35

ZEMLJEVIDI:

Newyorkse, s evetlicami, humofistične, božične, novoljetne in velikonočne po — 03

Razglednice:



Ustvarjana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Prodajnik: IVAN GERM, 81 Center St. Bradock, Pa.
Prodajnik: IVAN PRIMOCIC, Eveleth, Minn., Box 641.
Glavni tiskar: GERO L. BROZICH, Ely, Minn., Box 424.
Pomočni tiskar: MIHAEL MHLAVINEC, Omaha Neb., 1224 So. 15th St.
Egajnik: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 106.
Kupnik: FRANK MEDOSH, So. Chicago, Ill., 4422 Ewing Ave.

VRHNOVNI ZDRAVNICKI:

DR. MARTIN Z. IVEC, Joliet, Ill., 880 No. Chicago St.

NADZORNICKI:

ALOIS KOSTELIC, Salida, Colo., Box 582.
MIHAEL KLOBUCHAR, Calumet, Mich., 115 - 7th St.
PETER SPEHAR, Kansas City, Kans., 422 No. 4th St.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERZINSIK, Burdine, Pa., Box 128.
FRANK GOUZE, Chisago, Minn., Box 715.
MARTIN KOCHETVAR, Pueblo, Colo., 1218 Miller Ave.

Jednotino glasilo je "GLAS NARODA", New York City, New York.
Vsi dopisi naj se posiljavajo na glavnega tiskarja, vse denarne posiljatve pa in
glezda blagajnika Jednote.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Delavsko gibanje. Dne 21. marca se je z južnega kolodvora v Ljubljani odpeljalo v Budimpešto 600 lakov, 29 jih je ostalo v Ljubljani. V Ameriko je šlo 27 Hrvatov in 80 Makedoncev, v Heb je šlo 60, v Boks pa 25 Hrvatov.

Se en avtomobil napravi deželni odbor za uradna poslovanja. O prilikl belokranjske volitve se namreč izkazala, da en sam avtomobil z klerikalne dežele agitacije ne zadošča.

Potrjene občinske volitve v Metliki. Vlada je zavrnila klerikalni rekurz proti občinskim volitvam v Metliki.

V Ameriko se je hotel odpeljati, še predno je pokusil vojaški kruh 1894. leta v Dolini Prekopi rojeni ter v St. Jurij pri Krškem pristojni Anton Zagore. Ker je imel ves denar pri sebi žejet Zagore, je na južnem kolodvoru v Ljubljani službojoči stražnik obadel na magistrat, kjer pričakujeta nadaljnje usode.

Samoumor v vlaku. Iz Celovec javljajo, da se je v tržaskem brzovlaku štev. 508 v vozu tretjega razreda prerezal vrat posestnik Alajz Erker iz Srednjih vasi pri Kočevju. Težko ranjenega so prepeljali v bolnišnico.

Gremij trgovcev v Ljubljani. se je posvetoval v svoji odborovi seji o odpravi praznikov. Ker tozadene razprave med vladom in rimsko-kurijo še niso končane, priporoča svojim članom, da se drže v praznikih dosegaj navadnih običajev, tokratno pa vrednost, da se cehe ni mogel poravnati. Tatova so ujeli.

Ogenj. Te dni je pogorela v Trstu manufakturna trgovina Karla Jedreječa na cesti Malcant. Kako je nastal ogenj se ne ve. Pogorelo je tudi ročno sklošče na dvorišču. — V stanovanju Al. Bertona na cesti Antonio Caecia je padla na tla petrolejka in se razpletala. Naenkrat je bilo celo stanovanje v ognu. Domaci so se resili, pogorela pa je oprava vredna nad 400 K.

Dva samomora. Iz Gorice: V petek dne 15. marta, so potegnili iz Soče truplo prodajalca krompirja Franceta Devetak iz Št. Andreja. V četrtek je še s svojim prijateljem pil v Gorici. Ko sta se poslovila, je dejal, da se ne vidite več. Ta je mislil, da se Devetak žali. Drugi dan pa je izvedel žalostno novico. Baje so ga preganjali dolgo. — Iz Otlie nad Ajdovščino pa poročajo: Dne 13. marca ob pol 4. uri popoldne je ustrelil c. kr. gozdar Josip Siegel. Bil je pravičen Nemec. Vzrok bržkone blaznost, kakor merodajne osebe. Izborni strelec je bil, kajti razbil si je glavo tako, da so morali možgane pobirati po tleh — stenah in stropu.

Priprave za zgradbo Belokranjske železnice. Piše se: V Rudolfovem in ob določeni proggi Belokranjske železnice se marljivo vrše pripravljalna dela za gradbo. Na železniški postaji v Rudolfovem vidimo mnogo orodja, ki ga dovaja z vlakom in katero se bo rabilo pri grajenju železnice. — Delavec prihaja dan za danem vedno več, a morajo čakati na delo, ker se isto še ni pričelo in se delavec še tudi ne sprejemajo. Taki siromaki-delavci, ki pridejo prezgodaj h grajenju železnice, morajo ven iz mesta po vseh ter tam kmotno opravljati vsakovrstne dela, da si zaslužijo hrane; na teh ladiah je iznala avstrijska vojna mornarica. Aparati drugih držav imajo namreč to lastnost, da brezčeno brzjavljajo lehkajo druge nepoklicne ladje. Kaj to pomenja v času vojske, si lahko vsakdo misli.

ŠTAJERSKO.

Mariborska porota. Pred porotniki se je imel zagovarjati neki Ljudevit Kosmač iz Boča radi tativne in goljufije. Bil je obsojen na dve leti ječe.

Napad. V Ceršaku pri Ljutomeru je nek neznanec brez vzroka napadel 25letnega tesarškega pomočnika Franca Kvita. Udaril ga je s polegom po desni roki in mu jo strl. Nato je pobegnil.

Nov zdravnik v Brežicah. Pris se naseli nov zdravnik g. dr. Vinčko Hudelist iz Velikeve na Koroškem. — Tajnikom tukajšnje posojilnice je imenovan gosp. Stefan Medved, bivši odvetniški uradnik.

Ponesrečena drvarja. Jakob Lorenc, drvar pri A. Lešniku na Kumenu v Slovenskih goricah je te dni pri podiranju dreva ponesrečil. Deblu mu je padlo na levo nogo in mu je popolnoma zdrobilo. Ranjenega so takoj spravili v bolnišnico. — Iz Kozjaka pa počelo: Leopold Puhmeister, drvar na Kozjaku je podiral dreve v hosti. Padajoče drevo ga je pri tem zadelo in ga na glavi hudo ranilo. Težko ranjenega so spravili v bolnišnico.

Obesil se je v neki puljski goštini delavec v mornaričnem arsenu Ferdinand Prašek. Samomorilec je bil rojen leta 1884. v Ljubljani, kamor je tudi pristojen. Kaj ga je gnalo v smrt, ni znano.

KOROŠKO.

Samomor. V Št. Andreju se je ustrelil posestnik in gostilničar Josip Treffer. Samomor je izvršil v hipni blaznosti.

RAZNOTEROSTI.

Zviti sleparji. Solnograd, 4. marca. Oblasti so zasledile kako zviti in premetne sleparje. V zadnjem času so dobivale razne

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

Francoska parobrodna družba.

Direktna črta
do Havre, Pariza, Živice, Inomosta in Ljubljane.

LA PROVENCE "LA SAVOIE" "LA LORRAINE" "LA TOURAIN" na dva viaka

Eksprez parnikl so:

LA BRETAGNE "LA GASCOGNE" "CHICAGO" na dva viaka.

Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK, corner Pearl St., Chesbrugh Building

Parnik odpluje od sedaj naprej vedno ob četrtekih iz pristanišča štev. 57 North River in ob sobotah pa iz pristanišča 84 North River, N. Y.

*LA PROVENCE 11. apr. 1912. *FRANCE (new) 2. maja 1912

*LA BRETAGNE 18. apr. 1912. *LA PROVENCE 9. maja 1912

*LA SAVOIE 25. apr. 1912. *LA SAVOIE 16. maja 1912

POSEBNA PLOVITVA

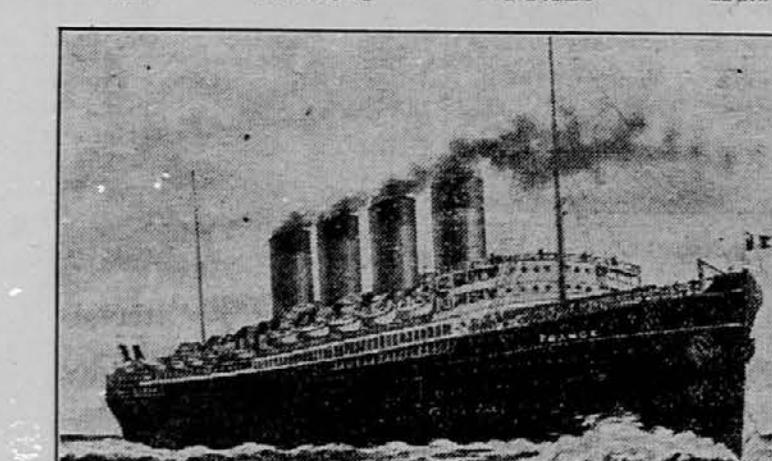
V HAVRE:

Parnik NIAGARA odpluje s pom. 57 dne 13. aprila ob 3. popol.

Parnik CHICAGO odpluje s pomola 57 dne 20. aprila ob 3. popol.

Parnik ROCHAMBEAU odpluje s pomola 57, 27. aprila ob 3. popol.

Parnik z zvezdo zaznamoval imajo pa dva viaka.



Poštni parniki so:

"LA BRETAGNE" "LA GASCOGNE" "CHICAGO" na dva viaka.

Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK,

corner Pearl St., Chesbrugh Building

Parnik odpluje od sedaj naprej vedno ob četrtekih iz pristanišča štev. 57 North River in ob sobotah pa iz pristanišča 84 North River, N. Y.

*LA PROVENCE 11. apr. 1912. *FRANCE (new) 2. maja 1912

*LA BRETAGNE 18. apr. 1912. *LA PROVENCE 9. maja 1912

*LA SAVOIE 25. apr. 1912. *LA SAVOIE 16. maja 1912

POSEBNA PLOVITVA

V HAVRE:

Parnik NIAGARA odpluje s pom. 57 dne 13. aprila ob 3. popol.

Parnik CHICAGO odpluje s pomola 57 dne 20. aprila ob 3. popol.

Parnik ROCHAMBEAU odpluje s pomola 57, 27. aprila ob 3. popol.

Parnik z zvezdo zaznamoval imajo pa dva viaka.

N A Š I Z A S T O P N I K I , kateri so pooblaščeni pobirati narocno

za "Glas Naroda" in knjige, kakor tudi za vse druge in našo stroko spadajoče posle.

San Francisco, Cal.: Ivan Starha. Denver, Colo.: John Debeve in A. J. Terbovec. Pueblo, Colo.: Petar Cull. Salida, Colo. in okolico: Louis Costello (The Bank Saloon).

Trinidad, Colo.: Anton Saftich. Indianapolis, Ind.: Dr. Joseph Budman. Chicago, Ill.: Frank Jurkovic. Muddy, Ill.: John Batic. La Salle, Ill.: Mat Kom in Josip Medlic.

Joliet, Ill. in okolico: Frank Bambich in Rudolf Požek.

Waukegan, Ill.: Frank Petkovsek.

Chicago, Ill.: Frank Cerne.

Springfield, Ill.: Matija Borborič.

Frontenac, Kans. in okolico: Frank Erzenčnik.

Mineral, Kans.: John Stale.

Calumet, Mich. in okolico: Pavel Shultz.

Manistique, Mich. in okolico: B. Kotzian.

South Range, Mich. in okolico: M. D. Likov.

Midvale, Minn.: K. Zgomec in Frank Medlic.

Ely, Minn. in okolico: Ivan Gouze in J. Skerjanc.

Evelst, Minn.: Jurij Kotze.

Gilbert, Minn.: Louis Vesal.

Duluth, Minn.: Josip Sarabon.

Hibbing, Minn.: Ivan Pouše.

Nashawka, Minn.: Geo Maurin.

St. Louis, Mo.: Mike Grabian.

Aldridge, Mont.: Gregor Zobec.

Brooklyn, N. Y.: Alojzij Češar.

Little Falls, N. Y.: Frank Gregorka.

Raton, N. M.: Frank Korbar.

Cleveland, Ohio: Frank Sakser, J. Marinčič.

Bethel, Ohio: John Demko.

Collinwood, Ohio: Math. Slapnik.

Lorain, Ohio: In okolico: Andrew Bombač.

Youngstown, Ohio: Anton Kikolj.

Oregon City, Oreg.: M. Justin.

Allegheny, Pa. in okolico: M. Klarich.

Bridgeton, Pa.: Ivan Germ.

Burdine, Pa. in okolico: Frank Ferlan.

Conemaugh, Pa.: Ivan Pajk.

Claridge, Pa.: Anton Jerina.

Broughton, Pa. in okolico: Anton Demšar.

Forest City, Pa.: Karl Zalar.

Iron City, Pa. in okolico: Frank Demšar.

Johnstown, Pa.: Frank Gabrenja.

Meadow Land, Pa.: Geo. Schultz.

Moon Run, Pa. in okolico: Fr. Maček.

Pittsburg, Pa.: Ignacij Podvalnik.

Steetton, Pa.: Jos. A. Pibernik.

Willowick, Pa.: Frank Seme.

Scotfield, Utah in okolico: Ivan Sem.

Black Diamond, Wash.: Fr. Portent.

Ravensdale, Wash.: Jakob Romšek.

Benwood, W. Va.: R. Hoffman.

Thomas, W. Va. in okolico: Josip Rus.

Frank Kocijan in Frank Bartol.



Vstavljenja dne 6. aprila 1908.

Uklopili an: 22. aprila 1909 v državi Penns.

s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URADNIKI

Pravnik: MICHAEL ROVANČEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh.
 Podpredsednik: JAKOB KOCJAN, Box 508, Conemaugh, Pa.
 Glavni tajnik: VILJEM SUTTER, Lock Box 57, Conemaugh, Pa.
 Pomembni tajnik: ALOJZIJ BAVEK, Box 1, Dunlo, Pa.
 Glavni blagajnik: IVAN PAJK, L. Box 228, Conemaugh, Pa.
 Pomembni blagajnik: IVAN BREZOVEC, Box 6, Conemaugh, Pa.

NAĐORNIKI:

FRANK BARTOL, I. nadzornik, Box 274, Thomas, W. Va.
 ANDREJ VIDRIH, II. nadzornik, P. O. Box 522, Conemaugh, Pa.
 ANDREJ BOMBAC, III. nadzornik, Box 1668 E 12th St., Lorain, Ohio.

POROTNIKI:

JOSIP SVORDA, I. porotnik, 638 Maple Ave., Johnstown, Pa.
 ANTON PUSTAR, II. porotnik, Box 204, Moon Run, Pa.
 MIHAEL KRIVEC, III. porotnik, Box 324, Primero, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

S. A. E. BRALLIER, Grove St., Conemaugh, Pa.

Cenjena društva, ozroma njeni vršniki, so učinkno preklicali poslati denar
 na glavnega tajnika. In nlogar drugač, vse dolga po na glavnega tajnika.
 V slovju, da opazijo društveni tajnik pri mesecnih poročilih, ali sploh
 število v poročilih glavnega tajnika kake pomankanljivosti, naj te nemudoma na
 poslati na urad glavnega tajnika, da se v pridomje nepravilnosti.

Denarstvo ginalo je "GLAS NARODA"

Arlezijanka.

Ce greš po kolovozu od mojega
 milina doli proti vasi, prideš pred
 pristavo, zidano blizu ceste v o-
 zadju velikega dvorišča, ki je za-
 sajeno z bobovec. To ti je prava
 provencalska kmetija. Rdeča stre-
 Šna opeka, široko rjavo pročelje s
 tupatimi nerodno predtrinimi okni,
 gori na vrhu pa veterinja in skri-
 pe za dviganje mlaških kananov
 ter nekaj šopov sena.

Zakaj je vzbudila ravno ta hi-
 Šna mojo pozornost? Zakaj mi je
 padla v oči? Zakaj se mi je krčilo
 sreča ob pogledu na ta zaprt por-
 tal? Ne bil bi mogel povedati.
 Kljub temu pa me je to hrvatišče
 nekam mrzilo. Bilo je preveč mol-
 ka okrog... Ko je šel kdo mino,
 psi niso zatajali in pegaske so tih-
 oglede... Notri nobenega gla-
 su! Nič, prav nič, niti zvončka ka-
 ke mule niso bili slišati. Ce bi ne bi-
 lo belih zaves pri oknih in če se ne
 bi bilo kadilo iznad strehe, bi bil
 moral vsakdo soditi, da tu ne biva
 nobena živa duša.

Včeraj, ko je bila ure ravno pol-
 dan, sem se vratil iz vasi. Da bi
 se izognil soineu, sem stopal tik
 ob zidu pristave v senci bobovev.
 Na cesti pred pristavo so hlapeli
 molče nakladali voz sena. Bili so
 že skoraj naložili, portal pa je bil
 odprt. Pogledal sem mimogrede
 notri in videl sem zadaj na dvori-
 Šen velikega, sivega moza s komol-
 ei na široki, kamnitni mizi in obraz
 pokrit z rokami. Jopič mu je bil
 nekoliko prekratek, hlače same
 capa. Ustavil sem se. Eden izmed
 mož mi je rekel čisto tiho: "Pst!
 Pst! To je gospodar. Tak je, od-
 kar se mu je sin ponesrečil!"

Potem je zgnal: "Gospodinja
 in mlajši sin, ki prihajajo od ma-
 še. Vsek dan gresta v cerkev, od-
 kar se je fant ubil. Ah, gospod,
 kak obup! Oče nosi še sedaj oble-
 ko premullega. Nihče ga ne more
 pregoroviti, da bi jo spletel..."

"Ala! Hi! Živinčec!"
 Voz se je zgnal in se ropotajo-
 pomikal dalje...

Jaz pa sem hotel zvedeti o stva-
 ri se kaj več. Prosil sem voznika,
 ešem pristesi k njemu gori na
 voz. V senu sem zvedel vso to pre-
 trešljivo zgodbo.

Mož je dostavil: "Gospodinja
 in mlajši sin, ki prihajajo od ma-
 še. Vsek dan gresta v cerkev, od-
 kar se je fant ubil. Ah, gospod,
 kak obup! Oče nosi še sedaj oble-
 ko premullega. Nihče ga ne more
 pregoroviti, da bi jo spletel..."

"Ala! Hi! Živinčec!"
 Voz se je zgnal in se ropotajo-
 pomikal dalje...

Prihajjal je zopet na ples, v go-
 sti in prišel celo na pastirsko
 veselje v Fonvielle-u. On je bil
 tisti, ki je v Fonvielle-u vodil fa-
 randolo (Provencalsko kolo).

Oče si je mislil: "Ozdravljen-
 je!" Mati pa se je še vedno bala
 in bolj kot doslej nadzorovala svo-
 jega otroka. Jan je spal s svojim
 malim bratecem tuk ob sviloprej-
 ci. Uboga, že od starosti upoguje-
 na mati si je dala postaviti poste-
 ljo blizu Janove spalnice in pon-
 oči je bilo treba večkrat pogledati
 po sviloprekah.

Prišel je praznik svetega Eligija.
 Od začetka doma niso radi gledali
 tega razmerja. Dekletke je veljalo
 kokešati in njeni starši niso bi-
 li iz tega kraja. Toda Jan je je ho-
 tel imeti na vsak način. Rekel je:
 "Umrl bom, ako mi je ne dajo!"

Treba je bilo odnehati. Sklenili so
 jih na poročje po košnji.

Bilo je neko nedelje zvečer na
 dvorišču omenjene kmetije že pro-
 ti koncu večerje. Bila je praza-
 prav ženitovanska pojedina. Za-
 ročenke ni bila, toda pili so cel

cas na njeno čast in zdravje.

Neznanec se predstavil pri vra-
 tih in tresočega glasu prosi, če bi
 mogel govoriti z gospodarjem E-
 stevom samim. Esteve vstane in
 gre z njim na ulico.

"Gospodar," pravi tujee, "vi
 Zjutraj ob zori je mati zaslišala

nekoga, ki je šekel skozi njeno
 sobo. Grozna slutnja jo je spre-
 tele.

"Jan, ali si ti?"

Jan ne odgovori. Je že na stop-
 nici.

V največji naglici mati vstane.

"Jan, kam greš?"

Jan gre na podstrešje, ona za-
 nima.

"Sin moj, za božjo voljo!"

Jan zapre vrata in porine za-
 pad.

"Jan, moj Janot, odgovori, kaj
 misli storiti?"

Muhe, prenašalke nalezljivih bo-
 leznih.

Razna raziskovanja so dogurala,
 da muhe in druge žuželke razna-
 sajo prav v obilni meri nalezljive
 bolezni. Zlasti noge muhe se tako
 ustvarjene, da se jih primejo ona
 mala, prostrem očesu nevadna te-
 leseca, ki povzročajo nalezljive bo-
 lezni, namreč bacile. Sami pa vi-
 dimo, da muhe vse obležejo, zato
 so tudi glavne prenašalke legar-
 ja, jetike, skrлатice, davice in drugi
 hudi ter smrtnovarni bolezni.
 Začo uničimo muhe, ki tu-
 di sicer vse onečedijo, preganjam
 jih jih pa pozimo, da ne pridejo
 do našil živil. Vse one jedi, ki jih
 prinesemo s trga, pa pred uživa-
 njem dobro operimo in osnázimo
 z mesom, a na zadnje, ki se hrani
 z žuželkami. Vsi ti pojavi so
 povsem naravnini in se daju lahko
 raztolmačiti, in zato ni dvomiti,
 da je predzgodovinski človek, ki
 se je hrani poglavito z rastlin-
 sko hrano, moral imeti mnogo
 večji želodec, nego li moderni člo-
 veček, ki se hrani poglavito z me-
 som. Najbolj dokaz je za to tako
 zvan "slepé čreva", ki se je še-
 soma tako zmanjšalo, da danes ne
 obavlja nikake vitalne funkcije in
 se je more odstraniti brez vsake
 skode. Človeški želodec se je
 zmanjšal in skrajšal in ta proces
 se nadaljuje še dandanes. Mi se
 danes čudimo, ko čitamo v zgod-
 vini, koliko so nekdaj ljudje, mo-
 skti in ženske, pojedli. Tako se či-
 ta na neke rimske princenje, da
 je pojedla za zajtrk: dve kloba-
 si, pol funta špeha, kos gnjati,
 hleb kruha in vse to zaliha v bokala-
 piva. Moderni ženski in tudi
 moški zadostuje za zajtrk ča-
 sica kave in košček kruha.

"Prav," reče oče Esteve, ko je
 pregledal pisma. "Pojdite noter
 na čas muskateca."

"Hvala!" je odgovoril tujee,
 "sem bolj žalosten in nesrečen
 kakov ženjan."

Nato je dšel....

One večer sta šla oče Esteve in
 njegov sin skupaj na polje. Dol-
 goju ni bilo nazaj. Ko sta se vrni-
 la, ju je mati še čakala.

"Zena," pravi gospodar, ko sto-
 pita s sinom v hišo, "objemi ga!
 Fani je zelo nesrečen....

Jan ni govoril več o Arlezijanki.
 Ljubil pa je vendar še vedno,
 da celo še bolj kakor kdaj prej...

Cenjeno občinstvo opozorim na
 okusen ržen in koruzen kruh, ka-
 kor tudi na vsakovrstno pecivo.
 Blago dostavljam na dom. Pro-
 sim, prepričajte se in podpirajte
 rojaka, za kar budem vedno hva-
 lezen.

Rojakom in rojakinjam se
 vladljivo priporočam

spôštovanjem

JOZE MERSEL,

1422 W. 12th St., Chicago, Ill.
 Phone, Haymarket 2935.

(5-18-4)

PRVA SLOVENSKA
 UNIJSKA PEKARIA

v Chicago, Ill.

Cenjeno občinstvo opozorim na
 okusen ržen in koruzen kruh, ka-
 kor tudi na vsakovrstno pecivo.
 Blago dostavljam na dom. Pro-
 sim, prepričajte se in podpirajte
 rojaka, za kar budem vedno hva-
 lezen.

Rojakom in rojakinjam se
 vladljivo priporočam

spôštovanjem

JOZE MERSEL,

1422 W. 12th St., Chicago, Ill.
 Phone, Haymarket 2935.

(5-18-4)

Iščem rojaka FRANA MRAK in
 rojaka JAKOBA BÜCK. Prvi
 je doma iz Stare Oselece, po doma-
 ce z Leskovecvega malina,
 drugi pa z Novakom nad Cirk-
 nom, Primorsko, po domače
 Kamčen. Ako kdo rojakov da
 na njih naslov, naj mi ga naz-
 nani, ali naj se mi pa sama javi-
 ta. — Math. Kes, R. F. D. 2,
 Harlin Station, Pa. (5-8-4)

Kje sta Anton in Fran Bab-
 nik, po domače Pterkova iz
 Stanežičev Št. 22, pošta Št. Vid
 nad Ljubljano? Nju oče je lan-
 sko leto umrl in zapustil njima
 in še tretjemu bratu Ivanu o-
 krog 40.000 K in sedaj se toži-
 je tretji brat, ki je doma, z Mi-
 chael Pečnikom radi Frana, ki
 je v Ameriki, za preečjeno
 sveto. Zato prosim one rojake,
 ki znajo za kogaja od teh dveh,
 da naznanijo meni ali pa
 urednostištvu nju naslov. Anton
 je bil nekje v Arizoni in Fran
 pa nekje v Californiji. Za
 Frana imam jaz tu pri meni dva
 priporočena pisma in prosim,
 da se mi javi. — J. Žlebnik,
 Box 108, Chisholm, Minn.

(4-6-4)

Prvi je praznik svetega Eligija.
 Od začetka doma niso radi gledali
 tega razmerja. Dekletke je veljalo
 kokešati in njeni starši niso bi-
 li iz tega kraja. Toda Jan je je ho-
 tel imeti na vsak način. Rekel je:
 "Umrl bom, ako mi je ne dajo!"

Treba je bilo odnehati. Sklenili so
 jih na poročje po košnji.

Prihajjal je zopet na ples, v go-
 sti in prišel celo na pastirsko
 veselje v Fonvielle-u. On je bil
 tisti, ki je v Fonvielle-u vodil fa-
 randolo (Provencalsko kolo).

Oče si je mislil: "Ozdravljen-
 je!" Mati pa se je še vedno bala
 in bolj kot doslej nadzorovala svo-
 jega otroka. Jan je spal s svojim
 malim bratecem tuk ob sviloprej-
 ci. Uboga, že od starosti upoguje-
 na mati si je dala postaviti poste-
 ljo blizu Janove spalnice in pon-
 oči je bilo treba večkrat pogledati
 po sviloprekah.

Prišel je praznik svetega Eligija.
 Od začetka doma niso radi gledali
 tega razmerja. Dekletke je veljalo
 kokešati in njeni starši niso bi-
 li iz tega kraja. Toda Jan je je ho-
 tel imeti na vsak način. Rekel je:
 "Umrl bom, ako mi je ne dajo!"

Treba je bilo odnehati. Sklenili so
 jih na poročje po košnji.

Prihajjal je zopet na ples, v go-
 sti in prišel celo na pastirsko
 veselje v Fonvielle-u. On je bil
 tisti, ki je v Fonvielle-u vodil fa-
 randolo (Provencalsko kolo).

Oče si je mislil: "Ozdravljen-
 je!" Mati pa se je še vedno bala
 in bolj kot doslej nadzorovala svo-
 jega otroka. Jan je spal s svojim
 malim bratecem tuk ob sviloprej-
 ci. Uboga, že od starosti upoguje-
 na mati si je dala postaviti poste-
 ljo blizu Janove spalnice in pon-
 oči je bilo treba večkrat pogledati
 po sviloprekah.

Prišel je praznik svetega Eligija.
 Od začetka doma niso radi gledali
 tega razmerja. Dekletke je veljalo
 kokešati in njeni starši niso bi-
 li iz tega kraja. Toda Jan je je ho-
 tel imeti na vsak način. Rekel je:
 "Umrl bom, ako mi je ne dajo!"

Treba je bilo odnehati. Sklenili so
 jih na poročje po košnji.